

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/61/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112207277
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Lučanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112207277.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou v právnej veci žalobcu: Y. T. K., W. X.X.XXXX, F. V. XX, V., právne zastúpeného advokátskou kanceláriou GRABAN, TORMA & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Vodná 3, Košice, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: 1) R. K. F., X. Ú., Š. XX, W. Y. W. U., právne zastúpená JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátkou so sídlom Radničné námestie 4, Spišská Nová Ves a 2) Komunálna poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31595545, v konaní o zaplatenie 18.300 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 1.300 eur a úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.300 eur od 4.6.2011 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov ani vedľajších účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Účastníci sú p o v i n n í nahradiť štátu trovy konania vo výške 24 eur, každý v polovici, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.3.2012 domáhal náhrady škody vo výške vo výške 18.500 eur s prísl., ktoré neskôr špecifikoval ako s úroky z omeškania vo výške 9% p. a. zo sumy 8.300 ročne od 26.5.2009 až do zaplatenia. Taktiež žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že si uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená pri výkone verejnej moci štátu Slovenská republika a to súdnym exekútorom: R. K. F. - X. Ú. W. Y. W. U., L. L. Š. XX, W. Y. W. U., pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, sp.zn. EX1521/2006. Žalobca pred podaním tejto žaloby podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorej nebolo vyhovené v celom rozsahu. Exekútor na základe poverenia Okresného súdu Košice I pod č. 5802/021761 zo dňa 16.10.2006 na vymożenie uloženej povinnosti na peňažné plnenie vo výške 520,21 eur začal výkon exekúcie predajom nehnuteľností vo vlastníctve poškodeného, resp. na jeho spoluvlastnícky podiel. Exekútor tak začal výkon exekúcie predajom nehnuteľnosti na: dvojizbový byt, zapísaný na N. Č.. XXXXX, V. Ú. V., L. V. V., V. Ú. L. Y., I. V. K., I. V. - L., F. Č.. X W. X. T., W. G. V. XX U. V., ktorého je klient výlučným vlastníkom a trojizbový byt, zapísaný na N. Č.. XXXXX, V. Ú. V., L. V. V., V. Ú. L. Y., I. V. K., I. V. - L., F. Č.. X, W. T., W. G. J. XX U. V., ktorého je klient podielovým spoluvlastníkom s podielom 1. Exekútor uvedené nehnuteľnosti zablokoval dňa 12.12.2006 vyznačením plomby v časti

B listoch vlastníctva exekučným príkazom na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností a/alebo zriadením záložného práva na nehnuteľnosť EX1521/2006. Poškodený uhradil celú vymáhanú sumu dňa 23.6.2008, keď uhradil 710,60 eur t.j. 21.407,50 Sk, čo mu potvrdil exekútor vyúčtovaním exekučného konania EX1521/2001 povinnému zo dňa 23.6.2008. Poškodený po splnení svojej povinnosti povinného a zastavení exekučného konania vymožením zo dňa 23.6.2008, chcel uvedené nehnuteľnosti predať a tak získať dodatočné finančné prostriedky. Po tom, čo začal ponúkať svoj byt a spoluvlastnícky podiel na predaj v mesiaci november 2008, prešetril si stav zapísaný v katastri, resp. na jeho listoch vlastníctva č. 12982 a č. 12661. Poškodený v novembri 2008 zistil, že na jeho listoch vlastníctva v časti B je ešte stále vyznačená plomba exekučným príkazom na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností alebo zriadením záložného práva na nehnuteľnosť EX1521/2006. Následne poškodený bez zbytočného odkladu opakovane telefonicky žiadal exekútora, aby požiadal Katastrálny úrad v Košiciach o vymazanie exekučného príkazu z listov vlastníctva jeho nehnuteľností a ich odblokovanie. Zamestnankyňa - osoba poverená exekútorom, poškodeného v telefonickom rozhovore zo dňa 26.2.2009 uistila, že všetky potrebné dokumenty boli odoslané príslušnej Správe katastra, čo sa nezakladalo na pravde. O výmaz z LV poškodený požiadal aj písomne dňa 2.3.2009 Výzvou na zaslanie všetkých dokumentov k exekučnému konaniu, kde okrem iného žiadal opätovne o výmaz exekučného príkazu z listov vlastníctva. Následne dňa 6.3.2009 exekútor doručil Správe katastra Košice žiadosť o výmaz z listu vlastníctva, ktorý bol vymazaný po uplynutí zákonnej 60-dňovej lehoty. Po tom, čo sa poškodený dozvedel o vymazaní plomby, t.j. v auguste 2009, na jeho listoch vlastníctva, pokúsil sa dané nehnuteľnosti opätovne ponúknuť na predaj, však zistil, že trhové ceny nehnuteľností podstatne klesli a vzhľadom na to upustil od predaja príslušných nehnuteľností. Exekútor v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom spôsobil klientovi škodu, za ktorú nesie zodpovednosť štát Slovenská republika. Exekútor nesprávne postupoval a nezákonne rozhodol o vyznačení plomby na dvoch nehnuteľnostiach pri vymáhaní dlhu od povinného vo výške 710,60 eur a zablokoval nehnuteľnosti v celkovej hodnote v sume za nehnuteľnosť vyznačenú na N. Č.. XXXXX s trhovou hodnotou 68.000 eur a spoluvlastnícky podiel 1 nehnuteľnosti vyznačenej na N. Č.. XXXXX s trhovou hodnotou 104.000 eur za účelom vymoženia dlhu v nominálnej hodnote 710,60 eur. Celkový dlh povinného nepredstavoval ani 1% z hodnoty nehnuteľností. Týmto postupom a rozhodnutím exekútor porušil základné zásady civilného procesu, a tak aj exekučného poriadku. Došlo k porušeniu najmä základnej ústavnej zásady, a to zásady proporcionality. Táto zásada obmedzuje svojvoľu štátnych orgánov, resp. orgánov verejnej moci, pri výkone ich právomocí. Prostriedky použité pri výkone právomoci musia byť vždy v súlade so sledovaným cieľom. „Podľa názoru ústavného súdu vysloveného v rozhodnutí PL.ÚS 67/07 resp. 2/2008 je v posudzovanom prípade žiaduce zohľadniť aj princíp, resp. zásadu primeranosti (proporcionality), ktorý podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu tiež patrí medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu. K požiadavkám vyplývajúcim z princípu proporcionality sa ústavný súd vyjadril obširnejšie najmä v konaní vedenom pod sp.zn. PL. ÚS 3/00, keď okrem iného uviedol, že „Tento princíp predovšetkým znamená primeraný vzťah medzi cieľom sledovaným štátom a použitými prostriedkami. V týchto súvislostiach cieľ sledovaný štátom smie byť sledovaný, prostriedky, ktoré štát použije, smú byť použité, použitie prostriedkov na dosiahnutie účelu je vhodné, použitie prostriedkov na dosiahnutie účelu je potrebné a nevyhnutné.“ Ústavný súd SR stanovil praktické ponímanie tejto zásady v rozhodnutí PL.ÚS 52/99 -50, kde uvádza: „...ústavnými zásadami, vlastnými právnomu štátu, akými sú zákaz svojvoľe v činnosti štátnych orgánov, zásada primeranosti a to pokiaľ ide o rozsah takýchto opatrení, tak aj o dobu nevyhnutnú pre ich legitímne použitie, zákaz nediskriminácie pri ich prijímaní a uplatňovaní a pod.“ Exekútor pri výkone rozhodnutí, resp. exekučných titulov je nepochybne v postavení orgánu verejnej moci, ktorá mu bola zverená zákonom, čo vyplýva okrem iného aj z § 2 ods. 1 Exekučného poriadku: Exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí. Exekútor je povinný rešpektovať všetky povinnosti a zásady právneho štátu pri výkone verejnej moci, ako stanovuje § 3 Exekučného poriadku: Exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydanom v exekučnom konaní. Exekútor napriek tomu svojvoľne, bez adekvátneho odôvodnenia pri zablokovaní dvoch nehnuteľností v celkovej hodnote minimálne 104.000 eur za účelom vymoženia dlhu vo výške 710,60 eur bolo rozhodnutím bez nevyhnutného ratio decidendi. Pri výklade procesných oprávnení konajúceho exekútora je nevyhnutné opätovne prihliadať na spomínanú ústavnú zásadu proporcionality. Exekútor predsa mal na daný nominálne nízky dlh žalobcu/poškodeného aplikovať akékoľvek iné podstatne jednoduchšie

vymoženie, aj čo sa týka po stránke likvidity, a tak mal zvoliť inú alternatívu v zmysle § 63 EP a to najmä exekúciou prikázaním pohľadávky z účtu v banke. K uvedenému však exekútor nepristúpil a obmedzil sa na najmenej likvidné riešenie - blokáciu nehnuteľností, čo je v príkrom rozpore so spomínanou zásadou. Exekútor pri výkone rozhodnutí a vymáhaní povinnosti od povinného, ktorú ten dobrovoľne neplnil, nemôže za účelom ochrany práv oprávneného poškodzovať iné práva povinného/poškodeného nad mieru prípustnú zásadou proporcionality. Exekútor týmto nezákonným postupom a rozhodnutím spôsobil poškodenému ujmu vyčísliteľnú v peniazoch. Táto ujma primerane nahrádza obmedzenie a porušenie práv poškodeného vyplývajúcich aj zo zásady proporcionality a je určená vo výške 10.000 eur. Táto suma je spôsobilá aspoň sčasti kompenzovať ujmu poškodeného, ktorý žil v obave o svoj majetok, napriek tomu, že povinnosť mu uložená bola neúmerne nižšej hodnoty než majetok, ktorý bol výkonom rozhodnutia exekútorom postihnutý. Máme za to, že exekútor mal v danom prípade voľiť primeranejší spôsob výkonu exekúcie. Exekútor nesprávne postupoval aj v prípade výmazu plomby na nehnuteľnostiach, resp. na spoluvlastníckom podiele. Nie je povinnosťou poškodeného žiadať o výmaz blokácie nehnuteľnosti, práve naopak, je povinnosťou exekútora postupovať podľa zákona. Exekútor tým, že bez zbytočného odkladu, t.j. v lehote najneskôr do 7 dní v zmysle § 167 ods. 3 Exekučného poriadku od zastavenia exekúcie, nespĺnil svoju zákonnú povinnosť oznámiť príslušnej správe katastra zrušenie exekučného záložného práva, spôsobil poškodenému škodu. Ako sa uvádza vyššie poškodený mal záujem odpredať predmety svojho vlastníctva, avšak zistil, že vzhľadom na plombu zapísanú v katastri, tak nemohol učiniť v mesiaci august 2008, kedy bola trhová hodnota jeho spoluvlastníckeho podielu bytu, podľa N. Č.. XXXXX, vo výške $1 \times 72.000 \text{ eur} = 36.000 \text{ eur}$, trhová hodnota bytu podľa N. Č.. XXXXX bola v danom období 68.000 eur. Po tom, čo sa poškodený dozvedel o vymazaní plomby na jeho listoch vlastníctva, pokúsil sa dané nehnuteľnosti opätovne ponúknuť na predaj, avšak zistil, že trhové ceny nehnuteľnosti podstatne klesli a vzhľadom na to upustil od predaja bytu zapísaného na N. Č.. XXXXX. Trhová hodnota v mesiaci august 2009 jeho spoluvlastníckeho podielu bytu, podľa N. Č.. XXXXX bola vo výške $1 \times 61.000 = 30.500 \text{ eur}$, trhová hodnota bytu podľa N. Č.. XXXXX bola v danom období 65.000 eur. Poškodenému sa nakoniec podarilo predaj svoj spoluvlastnícky podiel k bytu zapísanom na N. Č.. XXXXX na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu dňa 14.8.2009 za cenu $1 \times 61.400 = 30.700 \text{ eur}$, teda za cenu zodpovedajúcu aktuálnej trhovej cene. V dôsledku nemožnosti nakladať s nehnuteľným majetkom po skončení exekúcie vznikla poškodenému škoda vyplývajúca z poklesu cien nehnuteľností a strate príležitostí získať dodatočné finančné prostriedky pri predaji rovnakej nehnuteľnosti vo výške vypočítanej podľa vzorca: $N. XXXXX \text{ rok } 2008 - \text{rok } 2009 + N. XXXXX \text{ rok } 2008 - \text{rok } 2009 (36.000 - 30.500) + (68.000 - 65.000) = 5.500 \text{ eur} + 3.000 \text{ eur} = 8.500 \text{ eur}$. Celková ujma vyčísliteľná v peniazoch, ktorá vznikla poškodenému, tak predstavuje v prvej časti 10.000 eur a 8.500 eur v druhej časti, spolu sumu 18.500 eur. Exekútor pri výkone svojej funkcie porušil aj ďalšie procesné normy, kedy po tom čo ho poškodený kontaktoval na uplatnenie svojho nároku na náhradu škody a to opakovane listom 25.5.2009 a 17.6.2009, odmietol o uvedenej žiadosti konať a ani si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť, kedy nepostúpil uvedenú žiadosť ex offo na príslušný orgán teda na Ministerstvo spravodlivosti SR, v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti ostávajú zachované.

Žalovaný k žalobe uviedol, že spoluvlastnícky podiel v 1/2 na nehnuteľnosti č. 2 Žalovaný v konaní žalobca odpredal dňa 14.08.2009 za cenu 30.700 eur, čo má proti hodnote jeho spoluvlastníckeho podielu v auguste 2008 (36.000 eur) predstavovať stratu 5.500 eur (uvedené sumy nekorešponujú nakoľko pre výpočet ušlého zisku na strane 7 odsek 2 žalobného návrhu žalobca ako premennú použil hodnotu 30.500 eur). Trhová cena nehnuteľnosti č. 1 mala za rovnaké obdobie poklesnúť zo sumy 68.000 eur na sumu 65.000 eur. Zvyšná časť žalovanej sumy v hodnote 10.000 eur má predstavovať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v obave žalobcu o svoj majetok, ktorá bola žalobcovi spôsobená porušením zásady proporcionality, kedy hodnota vymáhanej pohľadávky oprávneného (710,60 eur) bola neúmerne nižšej hodnoty než hodnota majetku, ktorého rozsah nakladania bol výkonom exekúcie obmedzený. Základným zákonným predpokladom pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Zb. je súčasné splnenie troch podmienok, a to existencia nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preto v danom prípade potrebné, aby žalobca preukázal kumulatívne splnenie všetkých troch podmienok. Pod ušlým ziskom na účely zákona č. 514/2003 Z.z. sa rozumie zmarený majetkový

prospech, t.j. prekazené zväčšenie alebo rozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné očakávať za pravidelného chodu vecí, no nestalo sa tak v dôsledku škodovej udalosti. Žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu ušlého zisku v celkovej výške 8.500 eur od nesprávneho úradného postupu exekútora spočívajúceho v prietahoch v konaní a to konkrétne v nesplnení si povinnosti požiadať o výmaz exekučného záložného práva z katastra nehnuteľností v lehote stanovenej v § 167 ods. 3 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho došlo k vymazaniu plomby a odblokovaniu nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu s niekoľkomesačným oneskorením. Následkom toho nemohol žalobca pristúpiť k predaju nehnuteľností už auguste 2008 ako zamýšľal, ale došlo k tomu pri nehnuteľnosti č. 2 až v auguste 2009, avšak za trhovú cenu nižšiu o 5.500 eur, a od predaja nehnuteľnosti č. 1 mal v dôsledku poklesu trhových cien podľa vlastných tvrdení upustiť. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu škody v sume 5.500 eur ako ušlého zisku z predaja nehnuteľnosti č. 2 v jeho podielovom spoluvlastníctve žalovaný je toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za to, že žalobca predal nehnuteľnosti za cenu nižšiu ako pôvodne plánoval. Skutočnosť, že žalobca previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti za nižšiu kúpnu cenu, nebola v priamej príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou by išlo iba vtedy, ak by škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak by medzi nimi bol vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupom, nevznikla by ani škoda. V danom prípade išlo o slobodné rozhodnutie žalobcu za akých podmienok sa zbaví vlastníctva k svojmu majetku, za ktoré rozhodnutie nemôže niesť v žiadnom smere štát. Konečná kúpna cena nehnuteľnosti teda nebola následkom nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, ale výsledkom zmluvných rokovaní medzi žalobcom a kupujúcim. Máme za to, že žalobcovi takýmto postupom súdneho exekútora za žiadnych okolností nemohla vzniknúť škoda predstavujúca ušlý zisk, na ktorej náhradu by mal byť zaviazaný štát. Ak by aj bolo exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vymazané v zákonnej lehote, nie je možné predpokladať kedy a za akých podmienok by sa žalobcovi reálne podarilo uvedenú nehnuteľnosť predáť, nakoľko výsledná predajná cena vo veľkej miere závisí od subjektívnych preferencií a dopytu kupujúcich. Navyše sumu 68.000 eur, ktorú žalobca označil za trhovú cenu nehnuteľnosti v roku 2008, nemožno brať za smerodajnú, a to ani na základe vyjadrenia realitnej kancelárie VRK REAL PLUS-REALITY, s.r.o., predloženého žalobcom, ktoré je na účely tohto konania nepoužiteľné a nepreukazuje skutočnú hodnotu nehnuteľnosti v danom období. Ide len o hrubý odhad hodnoty nehnuteľnosti, ktorý by však na účely súdneho konania o náhradu škody bol kompetentný určiť iba znalec zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR v odbore: stavebníctvo, odvetvie: odhad hodnoty nehnuteľností. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť č. 1, žalobca vo svojom žalobnom návrhu tvrdí, že od predaja tejto nehnuteľnosti vzhľadom na nepriaznivú situáciu na trhu s bytmi upustil, čo však vylučuje samotnú existenciu škody. Vznik škody na strane poškodeného ako jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu musí byť splnený najneskôr v dobe, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. Dôsledkom toho je, že ak neexistuje škoda v dobe rozhodovania súdu o uplatnenom nároku, bol nárok uplatnený predčasne a súd ho nebude môcť priznať. Preto ak žalobca tvrdí, že uvedenú nehnuteľnosť nepredal a nevie či, kedy a za akú sumu túto nehnuteľnosť predá v budúcnosti, v súčasnej dobe mu v súvislosti s jej hodnotou v roku 2009 nevznikla žiadna škoda. Avšak tu poukazujeme na aktuálny výpis z listu vlastníctva č. XXXXX, z ktorého vyplýva, že ako vlastník nehnuteľnosti č. 1 je vedená R. F., F. Y. X, Y., pričom vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bol povolený na základe kúpnej zmluvy dňa 21.11.2011. Okrem ušlého zisku sa žalobca domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.000 eur, ktorá mu mala byť spôsobená tým, že exekútorka nerešpektovala zásadu proporcionality, keď zablokovala nehnuteľnosti v celkovej hodnote 104.000 eur, pričom na vymoženie nominálne nízkeho dlhu žalobcu mala aplikovať iné jednoduchšie a likvidnejšie spôsoby vymoženia pohľadávky oprávneného. Z vyjadrenia exekútorky, doručeného žalovanému dňa 06.07.2011 vyplýva, že v priebehu exekučného konania boli zisťované aj iné možnosti vymoženia pohľadávky oprávneného, avšak tieto sa pre nízku nominálnu hodnotu iného majetku žalobcu a nedostatku finančných prostriedkov na jeho bankovom účte nepodarilo realizovať. Pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch by žalobca okrem nesprávneho úradného postupu exekútora musel preukázať aj značnú mieru zásahu do osobnosti fyzickej osoby a to v intenciách § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom výšku takejto nemajetkovej ujmy je oprávnený ustáliť len súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, ako aj s prihliadnutím na následky, ktoré takýto zásah nechal na súkromnom, pracovnom a spoločenskom živote žalobcu, pričom žalobca takýto zásah do svojich osobnostných práv v tomto konaní nepreukázal. Ak žil žalobca tak, ako to tvrdí vo svojom žalobnom návrhu v obave o svoj majetok, bolo tomu tak preto, lebo si riadne a včas nesplnil svoje záväzky voči oprávnenému, a svojim prístupom si sám privodil nútený výkon rozhodnutia, a je vylúčené, aby za takúto situáciu vyvolanú žalobcom niesol zodpovednosť

štát. Je zrejmé, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov pre uplatnenie zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., keď nepreukázal vznik škody, a tým, ani existenciu príčinnej súvislosti medzi uplatňovanou škodou a nesprávnym úradným postupom exekútora, pričom pre vyvodenie takejto zodpovednosti je podmienkou kumulatívne, t.j. súčasné splnenie všetkých troch zákonom predpokladaných podmienok. Ak by sme aj mali za preukázané, že súdny exekútor sa svojím konaním dopustil nesprávneho úradného postupu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z, táto skutočnosť bez ďalšieho nemá za následok vznik škody uplatňovanej žalobcom, nakoľko žalobca nepreukázal, že o túto sumu by sa bol býval zväčšil jeho majetok, nebyť deklarovaného postupu súdneho exekútora. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovaný považoval nárok žalobcu za bezdôvodný a žiadal súd, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému vzniknuté trovy konania. Žalovaný v konaní ďalej uviedol, že realitná kancelária nemôže podať v danej veci relevantný posudok, a takýto môže podať iba znalec z odboru odhad hodnoty nehnuteľnosti

Vedľajší účastník v 1. rade k žalobe uviedol, že Exekučné konanie EX 1521/2006 sa začalo v zmysle ust. § 36 ods. 2 Exekučného poriadku dňa 28.9.2006 teda dňom doručenia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Okresný súd Košice I vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5802 021761 zo dňa 16.10.2006. Žalobca (v exekučnom konaní povinný) si prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie EX 1521/2006 zo dňa 31.10.2006 do vlastných rúk dňa 6.11.2006. Keďže nepodal námietky proti exekúcii. Na základe návrhu oprávneného na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného a súhlasu oprávneného s predajom nehnuteľností povinného zo dňa 27.11.2006 boli v zmysle Exekučného poriadku vydané : Upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie EX 1521/2006 zo dňa 30.11.2006, Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva EX 1521/2006 zo dňa 1.12.2006 a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti EX 1521/2006 zo dňa 1.12.2006. Povinný dňa 13.2.2007 zaplatil časť pohľadávky s príslušenstvom na účet tunajšieho exekútorského úradu. Povinného listom zo dňa 16.2.2007 vyzvali na doplatenie zostatku pohľadávky, opakovane na doplatenie pohľadávky ho vyzývali aj listom zo dňa 26.4.2007, pohľadávku však nedoplatil. Doplatenie zostatku pohľadávky urgovali aj listom zo dňa 10.3.2008 aj listom zo dňa 10.4.2008, zostatok pohľadávky však stále nebol doplatený a exekučné konanie nebolo ukončené. Listom zo dňa 7.5.2008 povinného vyzvali v zmysle ust. § 54 ods. 2 Exekučného poriadku, aby sa dostavil do kancelárie tunajšieho exekútorského úradu, avšak sa nedostavil a povinný až 17.6.2008 doplatil zostatok pohľadávky. Exekučné konanie bolo ukončené a listom zo dňa 23.6.2008 bolo vrátené poverenie na vykonanie exekúcie exekučnému súdu. Pri veľkom množstve práce nedošlo nedopatrením exekútora k zrušeniu zápisov v listoch vlastníctva povinného a to LV č. XXXXX V.Ú.. L. Y. I. V. -L. I. V.K. K. E. U. N. Č.. XXXXX V.Ú.. L. Y. I. V. -L. I. V. K., ktoré zriadil tunajší exekútorský úrad. Je pravdou, že na základe telefonického dožiadania povinného bol chybou pri písaní zrušený iba zápis v N. Č.. XXXXX V.Ú.. L. Y. a to listom zo dňa 28.11.2008, ktorý bol príslušnému katastru podľa doručky doručený dňa 3.12.2008. Pochybenie odstránili zrušením zápisov zriadených exekútorským úradom aj na druhom liste vlastníctva č. XXXXX V.Ú.. L. Y. a to listom zo dňa 2.3.2009, ktorý si kataster podľa doručky prevzal dňa 6.3.2009. Za túto vzniknutú chybu sa povinnému listom zo dňa 4.3.2009 ospravedlnili. Nešlo o protiprávny úkon, ale o vykonaný v súlade Exekučným poriadkom predovšetkým na zabezpečenie pohľadávky oprávneného v exekučnom konaní. Ujma, ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu, nebola žalobcom ničím preukázaná (nebol predložený žiaden dôkaz, že skutočne chcel nehnuteľnosti predať a že aj na tieto nehnuteľnosti mal skutočne záujemcov - kupujúcich, ktorí mali záujem o dané nehnuteľnosti). V exekučnom konaní bolo na uvedené nehnuteľnosti zriadené exekučné záložné právo na základe návrhu oprávneného v súlade s ust. § 167 ods. 2 Exekučného poriadku a to listom zo dňa 27.11.2006 a zároveň v tomto liste oprávnený aj udelil súhlas s predajom uvedených nehnuteľností. Súdny exekútor nemal inú možnosť len vykonať úkony, ktoré smerujú k zriadeniu exekučného záložného práva. Súdny exekútor pri zabezpečovaní majetku povinného nevie predpokladať, ktorý majetok je speňažiteľný tak, aby bolo exekučné konanie úspešne ukončené, je aj predpoklad, že jedna nehnuteľnosť je predajná a druhá je nepredajná, rovnako by exekútora mohol žalovať o náhradu škody aj oprávnený, ak by sa nepredala nehnuteľnosť zabezpečená exekútorom v exekučnom konaní a druhá nehnuteľnosť, ktorá by zostala k voľnému nakladaniu povinnému, by povinný predal bez akýchkoľvek ťažkostí. V priebehu exekučného konania boli zisťované aj iné, rýchlejšie a efektívnejšie možnosti vysporiadania pohľadávky v tomto exekučnom konaní: dopravný inšpektorát listom zo dňa 16.11.2006 exekútorovi oznámil, že povinný je ako občan vlastníkom motorového vozidla Škoda 125, rok výroby 1989, čiže predaj tohto vozidla by bol neefektívny a náklady spojené s jeho predajom by prevýšili jeho hodnotu, ako podnikateľ nemá evidované motorové vozidlo; Sociálna poisťovňa pobočka Košice-okolie listom zo dňa 4.12.2006 oznámila, že povinný je registrovaný ako

SZČO a má zadané číslo účtu vedené v banke SLSP,a.s.; dňa 14.12.2006 súdny exekútor vydal Príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke EX 1521/2006 a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke EX 1521/2006 a to na všetky účty ktoré podliehajú exekúcii, no tento exekučný príkaz pre nedostatok finančných prostriedkov nebol zrealizovaný; vycestovanie za povinným do jeho bydliska z dôvodu hospodárnosti konania nebolo vykonané. Dňa 13.2.2007 bola v prospech tohto exekučného konania na účet exekútorského úradu pripísaná suma 19.631,90 Sk (651,66 eur), táto suma bola uhradená podľa Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 31.10.2006, resp. podľa Exekučného príkazu prikázaním pohľadávky z účtu v banke, kde boli trovy exekúcie predbežne vyčíslené v sume 3.960,- Sk. Keďže v týchto trovách exekúcie nebola ešte započítaná odmena exekútora za zriadenie exekučného záložného práva (§ 6 Vyhlášky č. 288/1995 Z.z. v platnom znení) a ani hotové výdavky ktoré vznikli pri ďalšom vykonávaní exekúcie, ale aj pri zmene výšky odmeny (§ 5 cit. Vyhlášky), keďže od podania návrhu na vykonanie exekúcie sa zmenila aj výška vymáhaného úroku z omeškania, povinného listom zo dňa 16.2.2007 vyzvali na doplatenie pohľadávky v sume 1.105,- Sk a urgovali ho listom zo dňa 26.4.2007. Keďže pohľadávka nebola stále doplatená, vykonávali opakovane zisťovanie majetku povinného, čím sa znova hotové výdavky v exekučnom konaní zvýšili a listom z 10.3.2008 (uplynul skoro rok od poslednej výzvy na doplatenie pohľadávky) povinného znova vyzvali na doplatenie, ale teda už zvýšenej sumy a to vo výške 1.756,- Sk. Opakovane povinného urgovali na doplatenie tejto sumy listom zo dňa 10.4.2008. Listom zo dňa 7.5.2008 ho vyzvali, aby sa dňa 20.5.2008 dostavil do tunajšieho exekútorského úradu. Na túto výzvu nereagoval. Až dňa 17.6.2008 bola na účet tunajšieho exekútorského úradu doplatená suma 1.776,- Sk. Dňa 23.6.2008 bolo listami oznámené, že toto exekučné konanie EX 1521/2006 bolo ukončené. Boli zaslané SLSP,a.s. a Dopravnému inšpektorátu Košice a následne bolo exekučné konanie ukončené. Napriek tomu, že exekútor úkon zrušenia zápisov v listoch vlastníctva neúmyselne vykonali oneskorene, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal skutočný záujem o predaj oboch nehnuteľností a je teda sporné či mal záujem o odpredaj oboch nehnuteľností. Uvádzaná obava navrhovateľa, že príde o strechu nad hlavou bola neopodstatnená, pretože uskutočnenie exekúcie predajom nehnuteľnosti je veľmi vážny úkon, pri ktorom je potrebné vykonať zo strany súdneho exekútora množstvo úkonov, ktoré sú upravené ustanoveniami § 134 až § 166 Exekučného poriadku a okrem vydania upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie a exekučného príkazu predajom nehnuteľnosti nebol vykonaný žiadny ďalší úkon, ktorý by smeroval k predaju predmetných nehnuteľností. Škodou sa podľa výkladu súdnej praxe rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú možno objektívne vyjadriť (vyčíslieť) v peniazoch a tá sa prejavuje ako skutočná škoda a ušlý zisk. Podľa ustáleného názoru obsiahnutého v judikatúre sa za skutočnú škodu pokladá majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení (úbytku, prípadne strate, zničení) existujúceho majetku poškodeného, a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné. Ušlým ziskom sa rozumie majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá na rozdiel od skutočnej škody - spočíva v tom, že nedošlo k rozmnoženiu (zväčšeniu) majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné odôvodnene očakávať. V predmetnej veci nebola splnená podmienka protiprávneho úkonu, pretože úkon - zriadenie zápisov v listoch vlastníctva nehnuteľností bol vykonaný v súlade s Exekučným poriadkom pri výkone exekučného konania, ďalej nebola splnená ani podmienka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žiadateľ iba subjektívne uvádza výšku škody, ktorá mu mala vzniknúť blokovaním jeho nehnuteľností. Jeden byt, ktorý bol jeho vlastníctvom predal bez akejkoľvek majetkovej ujmy a k jeho tvrdeniu, že si nemohol zobrať úver na rekonštrukciu jeho druhého bytu je potrebné rovnako uviesť, že na rekonštrukciu nebolo potrebné, aby mu bol poskytnutý úver, keďže všetky náklady na údajnú rekonštrukciu si mohol uhradiť z prostriedkov získaných z predaja bytu. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať že neboli splnené predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu a je potrebné, aby súd žalobu zamietol v plnom rozsahu.

Vedľajší účastník v 2. rade k žalobe uviedol, že považuje nárok za nepreukázaný, nie sú splnené základné predpoklady zodpovednosti za škodu a to preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a spôsobením škody. Petit žaloby je nejasný. Podľa názoru vedľajšieho účastníka sa pri postupe žalovanej nejednalo o protiprávny úkon vykonaný v rozpore so zákonom. V exekučnom konaní nie je možné navrátenie do pôvodného stavu. Tvrdenie žalobcu o vzniku škody považuje za ničím nepodložené, vznik škody, ani jej výška nie sú preukázané žiadnym relevantným dôkazom. Na základe vyššie uvedeného vedľajší účastník nárok žalobcu v celom rozsahu neuznal a žiadal súd, aby tento nárok zamietol a žalobcovi uložil uhradiť trovy konania.

Žalobca počas konania taktiež uviedol, že kúpna zmluva zo dňa 06.09.2011, ktorú žalobca uzavrel ako predávajúci ohľadne bytu evidovaného na N. Č.. XXXXX, V. Ú. L. Y., I.: V. - L., I.: V. K., je predmetom konania o určenie vlastníckeho práva k vedeného pod sp. zn.: 37C/75/2012. Žalobca nepovažuje obsah danej kúpnej zmluvy za rozhodný pre určenie výšky v tomto konaní uplatňovaného nároku na náhradu škody, nakoľko žalobca popiera, že by na základe uvedenej kúpnej zmluvy obdržal akúkoľvek kúpnu cenu. Žalobca mal v čase, kedy boli jeho nehnuteľnosti nezákonne blokované v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdnej exekútorky reálny záujem predmetné nehnuteľnosti predať a mal aj reálnych záujemcov o kúpu, o čom svedčí o Inzerát z tlače (noviny Korzár zo dňa 19.12.2008), pričom predmetné nehnuteľnosti ponúkal na predaj aj prostredníctvom internetovej stránky www.bazos.sk, avšak predmetný internetový portál archivuje zverejnené inzeráty len po dobu 6 mesiacov, vzhľadom na čo tieto už nie je možné získať a predložiť v konaní. Vo vzťahu ku nehnuteľnosti zapísanej na N. Č.. XXXXX bola žiadosť o výmaz poznámky obmedzujúcej nakladanie s predmetnom nehnuteľnosťou podaná až dňa 03.12.2008, teda cca 5 mesiacov po skončení exekúcie. Vo vzťahu ku nehnuteľnosti zapísanej na N. Č.. XXXXX bola žiadosť o výmaz poznámky obmedzujúcej nakladanie s predmetnom nehnuteľnosťou podaná až dňa 06.03.2009, teda cca 8 mesiacov po skončení exekúcie. V danom prípade je irelevantné, či tieto žiadosti boli podané v decembri 2008, alebo v marci 2009, relevantným je tá skutočnosť, že tieto návrhy mali byť podané najneskôr v júni 2008, ak nie aj skôr, a to vo februári 2007, kedy dlh žalobcu predstavoval sumu cca 30 eur resp. že v danom exekučnom konaní nemalo byť na predmetné nehnuteľnosti vôbec zriadené exekučné záložné právo. Súdna exekútora v súlade so zásadou proporcionality vyplývajúcou z ust. § 61b zákona č. 233/1995 Z. z. mala podať žiadosť o výmaz obmedzujúcej poznámky už vo februári 2007 a zvyšný dlh vo výške cca 30 eur bolo možné vymôcť iným zákonným spôsobom zbytočne nezasahujúcim do navrhovateľových Ústavou SR garantovaných práv. Je všeobecne známe, že v roku 2008, resp. na prelome rokov 2008 a 2009 sa v celom rozsahu prejavila kríza, ktorej dôsledky pretrvávajú dodnes a tá spôsobila pokles trhovými cien nehnuteľností. Pokles cien nehnuteľností však nebol svojvoľným stavom, ktorý by nebol ovplyvnený, resp. sám nemal vplyv na iné skutočnosti na trhu, ba práve naopak, tento stav bol spojený s ďalšou skutočnosťou, a to s poklesom dopytu po predmetných nehnuteľnostiach. Vzhľadom na uvedené je výčitka žalovaného, prečo žalobca pristúpil k predaju nehnuteľností až v auguste 2009, absurdná, pretože pri predaji nehnuteľnosti nie je rozhodná len vôľa predávajúceho, ale práve vôľa kupujúcich. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že po tom, čo žalobca v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdnej exekútorky premeškal šancu svoje nehnuteľnosti predať výhodne, teda v čase pred vznikom krízy, dopyt po nehnuteľnostiach (vrátane na to nadväzujúcich cien nehnuteľností) klesol do takej miery, že k reálnemu predaju došlo až o rok neskôr. Pre uplatnenie nároku na náhradu škody v tomto konaní teda sú podľa nášho názoru splnené všetky predpoklady, ktorými sú: a) nesprávny úradný postup - spočívajúci vo všetkých štyroch skutkových podstatách vymedzených v ustanovení § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, teda v porušení povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, v spojení so zbytočnými prietiahmi v konaní, ako aj v inom nezákonnom zásahu do práv a právom chránených záujmov FO a PO; b) vznik škody vo forme ušlého zisku, ako aj skutočnej škody - vo vzťahu k nehnuteľnosti evidovanej na N. Č.. XXXXX bol preukázaný rozdiel trhovej hodnoty nehnuteľnosti v roku 2008 a v roku 2009, pričom v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, ktorý v roku 2008 nezákonne blokoval nehnuteľnosti žalobcu, tento bol týmto postupom donútený pristúpiť k predaju až v roku 2009, kedy tento predaj mohol zrealizovať už vzhľadom na všeobecne známy pokles cien nehnuteľností len za zníženú kúpnu cenu. Preto podľa názoru žalobcu neobstojí argument, že zodpovednosť za tento rozdiel nenesie štát, nakoľko šlo o slobodné rozhodnutie žalobcu, za akú cenu prevedie svoje vlastníctvo, keďže žalobca nemohol svoje vlastníctvo previesť v čase, kedy reálne chcel a potreboval a kedy by ho previedol za značne vyššiu cenu a to práve z dôvodu nezákonnej blokácie jeho majetku. Vo vzťahu k nehnuteľnosti evidovanej na N. Č.. XXXXX spočíva škoda v tom, že žalobcovi bola odňatá možnosť transformovať svoje vlastníctvo - nehnuteľnosť na finančné prostriedky v čase, kedy by tieto prostriedky boli v objeme 68.000 eur. Naopak, v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora žalobcovi namiesto kúpnej ceny 68.000, ktorú by v prípade, ak by mohol svojím majetkom disponovať za predaj v roku 2008 získal, zostala v majetku nehnuteľnosť v hodnote 65.000 eur, čo jednoznačne preukazuje nechcené a súdnou exekútkou zapríčinené zmenšenie majetku žalobcu; c) príčinná súvislosť - ktorá je evidentná v tom smere, že ak by súdna exekútorka nezákonne neblokovala nehnuteľnosti žalobcu, tento by zrealizoval ich predaj ešte v roku 2008, kedy mal skutočných kupcov s viac ako akceptovateľnými ponukami na kúpu a nevznikla by mu vyššie popísaná škoda. Na porovnanie cien niekoľkých nehnuteľností nie je možné prihliadať len na údaj, ktorým je počet izieb, toho ktorého bytu. V danom hľadisku je potrebné si uvedomiť, že cena

nehnutelnosti je ovplyvnená mnohými ďalšími faktormi, a to predovšetkým polohou danej nehnuteľnosti. Vo všeobecnosti je väčší záujem o nehnuteľnosti nachádzajúce sa v blízkosti centra mesta, akým bol v danom prípade práve dvojizbový byt navrhovateľa nachádzajúci sa na Komenského ulici v Košiciach, ako trojizbový byt nachádzajúci sa v odľahlej časti Košíc, na sídlisku Pod hradovou, časť Košice - Sever. Je preto nevyhnutné si uvedomiť, že aj s ohľadom na konkrétne obdobia, za ktoré sú uvedené ceny vo vyhláseniach nezávislých realitných kancelárií, boli zohľadnené všetky faktory ovplyvňujúce cenu nehnuteľností, a preto je na trhu nehnuteľností prirodzené, že v istom období sa preferuje veľkosť nehnuteľnosti a v ďalšom zase jej lokalita a pod. Veľkosť nehnuteľnosti, resp. počet jej izieb nie je faktorom, ktorý by mal ako jediný vplyv na cenu nehnuteľnosti. Medzi hodnotou nehnuteľnosti a trhovou cenou nehnuteľnosti je výrazný a podstatný rozdiel. Hodnota nehnuteľnosti nie je totožná s trhovou cenou nehnuteľnosti, nakoľko trhovú cenu nehnuteľnosti je tvorená v dôsledku vzájomného pôsobenia ponuky a dopytu na trhu nehnuteľností, ako aj ďalších významných faktorov. Vzhľadom na uvedené je možné v určitých časových intervaloch na trhu nehnuteľností pozorovať javy, z ktorých vyplýva, že trhovú cenu nehnuteľností je niekedy vyššia a niekedy nižšia ako skutočná hodnota nehnuteľností. V danom prípade je na škodu súdnej exekútorky, že si pre svoj nesprávny úradný postup "vybrala" obdobie rokov 2008 a 2009, kedy je všeobecne známe, že trhové ceny nehnuteľností v dôsledku krízy rapídne klesali. Realitné kancelárie sú subjektmi, ktoré sa denno-denne zaoberajú trhovými cenami nehnuteľností, preto majú tieto ceny zmapované v najväčšom rozsahu. Vzhľadom na uvedené sa žalobca stotožňuje s cenami uvedenými vo vyhláseniach nezávislých realitných kancelárií, ktoré predkladal. Žalobca nespochybňuje, že vzhľadom na nesplnenie si povinnosti žalobcu bola začatá exekúcia pre pohľadávku, ktorú bol povinný zaplatiť. Avšak predmetná exekúcia vedená v rozpore so zásadou proporcionality, v súlade s ktorou je každý súdny exekútor povinný postupovať podľa ustanovenia § 61b Exekučného poriadku. Máme za to, že je v príkrom rozpore s uvedenou zásadou blokácia dvoch nehnuteľností odporcu pre dlh vo výške 520,21 eur, pričom tvrdenia súdnej exekútorky, že exekúcia inými spôsobmi ustanovenými Exekučným poriadkom nebola možná a hospodárna neobstojí, nakoľko súdna exekútorica mohla pristúpiť k iným spôsobom výkonu exekúcie, napr. k exekúcii predajom hnutel'nych vecí žalobcu. Zablokovanie oboch nehnuteľností odporcu sa výrazným spôsobom dotklo jeho súkromného a rodinného života, ktorého podstatou je možnosť jednotlivca v určitej sfére spoločenských vzťahov žiť podľa svojich predstáv bez zbytočných obmedzení, príkazov a zákazov ustanovených orgánom verejnej moci. Nález Ústavného súdu SR, sp. zn.: I. ÚS 13/00: „Aj podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zaručuje právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, v spojení s čl. 1 a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa musia uplatniť obdobné zásady ako v prípade čl. 21 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, pretože pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie legitímneho cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch.“ Úradný postup súdnej exekútorky, ktorá blokovala dve nehnuteľnosti odporcu pre dlh vo výške 520,21 eur a po februári 2007 pre dlh vo výške cca 30 eur bol úradným postupom, ktorý nemal podklad v zákonnej úprave (ustanoveniam Exekučného poriadku), nesledoval legitímny cieľ, nedbal na podstatu a zmysel práva na súkromný a rodinný život, ako aj práva vlastníť majetok a nebol nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie cieľa - uspokojenia pohľadávky veriteľa žalobcu, teda bol výrazným zásahom do uvedených práv žalobcu. V rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 2 Sžo 135/2008 uviedol: „Podľa názoru súdu, ak sa počas vkladového konania začne exekúcia zriadením exekučného záložného práva, o ktorom bola správa katastra povinná vykonať zápis do katastra nehnuteľností záznamom, má exekučné konanie povahu takej okolnosti, ktorá bráni vkladu vlastníckeho práva z darovacej zmluvy do katastra.“ Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že exekučné konanie, v rámci ktorého bola vedená exekúcia predajom nehnuteľností, je okolnosťou, ktorá bránila žalobcovi v disponovaní s jeho nehnuteľnosťami. Žalobca mal záujem predmetné nehnuteľnosti predajť v čase, kedy bola exekúcia už ukončená vymožením pohľadávky, teda v čase, kedy v prípade, ak by súdna exekútorica postupovala v súlade so zákonom, tieto nehnuteľnosti mali byť odblokované a žalobcovi malo byť umožnené, aby s nimi nakladal. Vzhľadom na uvedené nemôže obstať tvrdenie súdnej exekútorky, že žalobca sa s ňou mal akýmkoľvek spôsobom dohadovať o možnosti predmetné nehnuteľnosti predajť, nakoľko nemal na takéto konanie dôvod, keďže jeho dlh bol v čase jeho záujmu a potreby nehnuteľnosti predajť, uhradený. Na žiadosti žalobcu o výmaz obmedzujúcich údajov z jeho listov vlastníctva súdna exekútorica nijakým spôsobom nereagovala. V súlade s ustanovením § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. sa prihliadne na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a teda na to, že žalobca je priemernou

fyzickou osobou, ktorej základnou životnou hodnotou ako každej inej fyzickej osoby je snaha o finančné zabezpečenie, pričom do jeho psychickej pohody a stability ako aj Ústavou SR garantovaných práv bolo výrazným spôsobom v dôsledku konania súdnej exekútorky zasiahnuté a ktorý bol v dôsledku uvedeného dlhodobo v neistote a strachu o svoje zabezpečenie, b) závažnosť ujmy vzniknutej žalobcovi spočívajúcej v tak zásadnom zásahu do vlastníť majetok, ktoré požíva ochranu v zmysle Ústavy SR odňatím jeho podstatnej zložky disponovania, ako aj zásadným zásahom do práva na súkromný a rodinný život, pričom tento zásah trval pri jednej nehnuteľnosti prinajmenšom 5 mesiacov a pri druhej nehnuteľnosti prinajmenšom 8 mesiacov a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, t.j. absolútne nerešpektovanie zákonnej zásady proporcionality spôsobov výkonu exekúcie a následná ignorancia zo strany súdneho exekútora, ktorý napriek opakovaným urgenciám dlhé mesiace po skončení exekúcie nezákonne zabránil žalobcovi vo výkone jeho vlastníckeho práva,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, keďže podstatou práva na súkromný a rodinný život je možnosť jednotlivca v určitej sfére spoločenských vzťahov žiť podľa svojich predstáv bez zbytočných obmedzení, príkazov a zákazov ustanovených orgánom verejnej moci. Dňa 11.09.2009 bol zo strany žalobcu proti súdnej exekútorky podaný Návrh na začatie konania (žaloby) - vo veci kompenzácie vzniknutej finančnej straty na základe exekučného konania č. EX 1521/2006 Exekútorským úradom W. Y. W. U., R.. K. F.. Na základe uvedeného návrhu začalo súdne konanie vedené Okresným súdom Košice I konanie vedené pod sp. zn.: 40C/408/2009. Predmetné konanie skončilo vydaním rozsudku, sp. zn.: 40C/408/2009-126 dňa 07.04.2011, ktorým síce Okresný súd Košice I návrh zamietol, avšak nie z dôvodu, že by tento bol neopodstatneným, čo konajúci súd aj uviedol v odôvodnení predmetného rozsudku. Dôvodom zamietnutia bol nedostatok pasívnej legitímácie. Ak si občan nespĺni akúkoľvek povinnosť voči štátu, či už daňové, poplatkové, odvodové alebo si nespĺni napríklad povinnosť podrobiť motorové vozidlo povinnej technickej, či emisnej kontrole, je automaticky povinný zaplatiť sankciu. Je v súlade minimálne so zásadou spravodlivosti, aby štát v prípade, ak pochybí a nekoná v súlade so zákonom, bol povinný niesť za takéto konanie zodpovednosť. V danom prípade je pochybenie štátu (súdnej exekútorky ako orgánu verejnej moci) celkom zjavné a nespochybniteľné, a je namieste, aby v danom prípade, kedy bolo skutočne značným spôsobom zasiahnuté do práv žalobcu a kedy mu bola spôsobená značná škoda, bol štát rovnako ako každý občan, pokiaľ si nespĺni svoju povinnosť, povinný niesť zodpovednosť za uvedené konanie, a teda povinný nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu a nemajetkovú ujmu za zásah do Ústavou SR garantovaných práv na neobmedzovanie základných ľudských práv a slobôd bez prihliadnutia na ich podstatu a zmysel a na ustanovený cieľ (čl. 13 ods. 4 Ústavy SR), na súkromný a rodinný život (čl. 19 ods. 2 Ústavy SR) a vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 Ústavy SR). Problémy so spánkom, zhoršenie panickej poruchy nepochybne svedčia o tom, že stav jeho nervozity, neistoty, stresu a strachu sa jednoznačne musel prejaviť aj v rovine jeho rodinných vzťahov, vo vzťahu s jeho partnerkou, či inými blízkymi osobami napriek tomu, že žalobca si neuvedomuje význam toho ktorého následku z právneho hľadiska. Okrem nervozity a zhoršenia zdravotných ťažkostí, ktoré nepochybne museli negatívne ovplyvniť pohodu rodinného spoluzíťa žalobcu a jeho blízkych, je nespochybniteľným faktom, že ujmu v oblasti spoločenských vzťahov utrpel aj tým, že nemohol plnohodnotne interagovať s tretími osobami v súvislosti s uzatváraním kúpnych zmlúv, predmetom ktorých mali byť jeho nehnuteľnosti, v dôsledku čoho mu bola nezákonne obmedzená možnosť slobodne rozvinúť spoločenské vzťahy nie len v oblasti rodinných vzťahov, ale aj tejto formy spoločenských vzťahov. Nie je nemožné, aby žalobca predal jeden byt, zo zinkasovaných prostriedkov realizoval základnú rekonštrukciu druhého bytu a tento následne predal, a to všetko v priebehu niekoľkých dní. Spôsob, akým chcel naložiť žalobca so svojimi nehnuteľnosťami nijako nespochybnuje jeho reálny zámer predmetné nehnuteľnosti v rozhodnom čase (jeseň roku 2008) predat'. Pohnútky, resp. motív žalobcu na predaj, resp. akékoľvek iné disponovanie s jeho vlastníckym právom skutočnosť, či žalobca potreboval disponovať svojim majetkom urgentne, alebo nie, nie sú relevantné pre predmetné konanie. Jedinou relevantnou skutočnosťou v tomto smere je, že žalobca nemohol svojim majetkom disponovať v čase, kedy chcel v dôsledku konania súdnej exekútorky, ktorá porušila svoju zákonnú povinnosť (po skončení exekúcie podať návrh na výmaz exekučného záložného práva z katastra nehnuteľností do 7 dní), čím sa nepochybne dopustila nesprávneho úradného postupu ako predpokladu pre vyvodenie zodpovednosti v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. V danom konaní nie je predmetom nespĺnenie povinnosti žalobcu ako povinného zaplatiť dlžnú čiastku v exekučnom konaní, ale práve nespĺnenie povinností súdnej exekútorky pri výkone exekúcie postupovať v súlade so zásadou proporcionality a po skončení exekúcie podať návrh na výmaz exekučného záložného práva z katastra nehnuteľností do 7 dní. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že od relevantných udalostí uplynula už doba takmer 8 rokov, ako aj na samotné skutkové okolnosti daného prípadu nezmyselné požadovať od žalobcu, aby disponoval údajmi na viaceré osoby záujemcov o kúpu predmetných nehnuteľností,

a to aj s ohľadom na tú najdôležitejšiu skutočnosť a to, že ak aj mali predmetní záujemcovia reálny záujem o kúpu nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, tak po tom ako im žalobca oznámil, že predmetné nehnuteľnosti sú blokované pre exekúciu, bez ohľadu na to, či bola alebo nebola vyplatená (tento údaj je pre potenciálneho záujemcu z hľadiska jeho záujmu absolútne irelevantný) je úplne logické, že ich záujem sa v okamihu oznámenia tejto rozhodnej skutočnosti zminimalizoval, resp. úplne stratil. V tomto ohľade žalobca predloženým inzerátom na predaj nehnuteľnosti, ako aj čestným prehlásením p. Stanka uniesol dôkazné bremeno najširším objektívne možným spôsobom ako je za takých skutkových okolností možné od žalobcu spravodlivo požadovať. Exekútorka konala v príkrom rozpore so zásadami právneho štátu, nakoľko v tom čase žalovaný mal na účte vyššiu hotovosť, než bol dlh. Taktiež mal pravidelný príjem, keďže bol živnostníkom. Ujma poškodeného spočívala okrem iného v tom, že žil v obave o svoj majetok a z toho, že sa predá nútené, a teda za nižšiu cenu ako bola reálna a bez toho, aby si mohol načasovať presťahovanie. Každý človek by mal obavu a strach o svoj majetok a z toho, kde bude žiť.

Uznesením zo dňa 3.4.2014 sp.zn. 17C/61/2012-154 bolo konanie v časti 200 eur zastavené.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedka a oboznámením sa s obsahom exekučného spisu Y.. K. F.Š. v exekučnom konaní sp. zn. EX 1521/2006 a ďalších listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav veci:

Exekučné konanie EX 1521/2006 sa začalo dňa 28.9.2006 doručením návrhu oprávneného - Slovenskej kancelárie poisťovateľov na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 12.047 Sk s 9% úrokom z omeškania ročne od 27.10.2004 do zaplatenia a trov predchádzajúceho konania 600 Sk a trov exekučného konania. Okresný súd Košice I vydal súdnej exekútorke Y.. K. F. poverenie na vykonanie exekúcie č. 5802 021761 dňa 16.10.2006 na základe platobného rozkazu tunajšieho súdu č.k. 18Ro/1147/2005 z 27.4.2005. Žalobca (v exekučnom konaní povinný) si prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie EX 1521/2006 zo dňa 31.10.2006 do vlastných rúk dňa 6.11.2006 spolu s výzvou na vyhlásenie o majetku s upozornením, že ak nepodá požadované údaje, bude vykonaný vstup do jeho bytu alebo iných miestností aj za jeho neprítomnosti a bude vykonaný súpis hnuťelných vecí, ktoré budú odobraté. Na výzvu žalobca nereagoval.

Dňa 8.12.2006 bol súdnej exekútorke Y.. K. F. v exekučnom konaní EX 1521/2006 doručený návrh oprávneného na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného podľa N. Č.. XXXXX E. XXXXX V..Ú.. L. Y., I. V. K. a súhlas oprávneného s predajom nehnuteľností povinného zo dňa 27.11.2006.

Dňa 30.11.2006 súdna exekútorka Y.. K. F. vydala Upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie EX 1521/2006 zriadením exekučného záložného práva a predajom nehnuteľností povinného zapísaných na N. Č.. XXXXX E. XXXXX, V..Ú.. L. Y., I. V. K. a dňa 1.12.2006 Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na uvedené nehnuteľnosti povinného a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom uvedených nehnuteľností, ktoré Správa katastra Košice-okolie obdržala 4.12.2006. Tie boli 7.12.2006 postúpené Správe katastra Košice.

Sociálna poisťovňa pobočka Košice-okolie listom zo dňa 4.12.2006 oznámila, že povinný je registrovaný ako SZČO a má zadané číslo účtu vedené v banke SLSP,a.s.

Dňa 14.12.2006 súdna exekútorka vydala Príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke EX 1521/2006 a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke EX 1521/2006 - zo všetkých účtov povinného, ktoré podliehajú exekúcii v Slovenskej sporiteľni a.s, ktoré boli doručené 18.12.2006.

Krajský dopravný inšpektorát listom zo dňa 16.11.2006, doručeným exekútorke dňa 24.11.2006, že žalobca je vlastníkom a držiteľom motorového vozidla X. V.-XXXCA, Škoda 125, rok výroby 1989 a zo dňa 21.12.2006, doručeným exekútorke dňa 2.1.2007, oznámil, že T. K., IČO 14405202 nie je vedený v evidencii ako držiteľ vozidla.

Daňový úrad Košice I listom z 27.12.2006, doručeným súdnej exekútorke 2.1.2007, oznámil č.ú. žalobcu v Slovenskej sporiteľni a.s.

Podľa výpisu z účtu žalobcu v Slovenskej sporiteľni a.s. a vyjadrenia SLSP z 22.4.2013 bol zostatok na účte k 21.9.2006 mínus 75.839,10 Sk. SLSP bol dňa 18.12.2006 doručený príkaz súdnej exekútorke Y.. K. F. sp.zn. EX 1521/2006 začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. SLSP poukázala z daného účtu dňa 8.2.2007 19.631,90 Sk. Účet bol zrušený 13.8.2007. Zostatok na účte bol mínus 46.026,70 Sk.

Dňa 13.2.2007 bola v prospech tohto exekučného konania na účet exekútorského úradu pripísaná suma 19.631,90 Sk (651,66 eur).

Súdna exekútorica Y.. K. F. v exekučnom konaní EX 1521/2006 listom zo 16.2.2007, doručeným dňa 26.2.2007, vyzvala žalobcu na doplatenie pohľadávky v sume 1.105,- Sk (navýšené príslušenstvo pohľadávky a trovy exekúcie) a urgovala ho listom zo dňa 26.4.2007. Keďže pohľadávka nebola stále doplatená, vykonávali opakovane zisťovanie majetku povinného dopytom na Sociálnu poisťovňu dňa 10.3.2008 (tá odpovedala listom z 18.3.2008, že žalobca je vedený ako platiteľ poisťného podľa § 128 ods. 1 - 3 a 8-11 zákona č. 461/2003, § 14 zákona č. 274/1994 Z.z.), čím sa znova hotové výdavky v exekučnom konaní zvýšili a listom z 10.3.2008, doručeným 14.3.2008, povinného znova vyzvali na doplatenie, ale teda už zvýšenej sumy a to vo výške 1.756,- Sk. Opakovane povinného urgovali na doplatenie tejto sumy listom zo dňa 10.4.2008. Listom zo dňa 7.5.2008 žalobcu vyzvali, aby sa dňa 20.5.2008 dostavil do tunajšieho exekútorského úradu. Na túto výzvu nereagoval.

Až dňa 17.6.2008 bola na účet tunajšieho exekútorského úradu doplatená suma 1.776,- Sk. Listom zo dňa 23.6.2008 bolo súdnou exekútorikou povinnému vyhotovené a zaslané vyúčtovanie exekučného konania EX 1521/2006. Exekučné konanie bolo ukončené a listom zo dňa 23.6.2008 bolo vrátené poverenie na vykonanie exekúcie exekučnému súdu. Listami z 23.6.2008 bolo zaslané SLSP a.s. a Dopravnému inšpektorátu KR PZ Košice oznámené, že toto exekučné konanie EX 1521/2006 bolo ukončené.

Podľa čiastočného výpisu z 25.11.2008 z N. Č.. XXXXX U. L. V. V. T. V. Ú.. L. Y. F. Ž. L. V. F. Č.. X W. J. XX U. V. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a pozemku 681/10000, všetko v podiele 1. V obmedzujúcej poznámke bol na podiel 1 uvedený exekučný príkaz súdnej exekútoriky R.. K. F. na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti EX 1521/2006 a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva.

Listom zo dňa 28.11.2008 súdna exekútorica oznámila zrušenie exekučného príkazu predajom nehnuteľnosti a exekučného príkazu zriadením záložného práva na nehnuteľnosť a požiadala Katastrálny úrad Košice, Správu katastra nehnuteľností, o výmaz z listu vlastníctva Č.. XXXXX V. Ú.. L. Y., ktorý bol príslušnému katastru podľa doručky doručený dňa 3.12.2008. Listom zo dňa 4.3.2009 súdna exekútorica žiadala Katastrálny úrad Košice, Správu katastra nehnuteľností, o výmaz z listu vlastníctva č. XXXXX V. Ú.. L. Y., ktorý si kataster podľa doručky prevzal dňa 6.3.2009. Za oneskorené zaslanie žiadosti o výmaz z N. Č.. XXXXX sa povinnému listom zo dňa 4.3.2009 ospravedlnila.

Žalobca v novinách Korzár zo dňa 19.12.2008 ponúkal na predaj 3-izbový byt na Podhradovej v pôvodnom stave.

Podľa čestného prehlásenia F.. M. L. zo 6.5.2014 menovaný reagoval na inzeráty uverejnené v Košickom korzári aj na internete Bazoš.sk ohľadne 3-izbového bytu na Podhradovej v Košiciach, ktoré boli umiestnené žalobcom a jeho bratom Y.. Y. K.. Predmetný byt mu s mamou vyhovoval a boli ochotní zaň zaplatiť cca 72.000 eur (2,2 mil. Sk), no ku kúpe nedošlo, pretože žalobca s bratom nemohli nakladať s nehnuteľnosťou, exekútor neoznámil včas správe katastra zrušenie exekučného záložného práva.

O výmaz z LV poškodený požiadaj aj Písomnou Výzvou na zaslanie všetkých dokumentov k exekučnému konaniu EX 1521/2006 zo dňa 2.3.2009 žalobca žiadal súdnu exekútoricu R.. F. o zaslanie potvrdenia o vyrovnaní celkového dlhu a potvrdenie o podaní návrhu na výmaz poznámok o exekučných príkazoch vrátane exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti z listov vlastníctva.

Podľa čiastočného výpisu z 9.3.2009 N. Č.. XXXXX vedenom Správou katastra Košice pre k.ú. Severné mesto bol žalobca výlučným vlastníkom bytu č. 5 na V. XX U. V. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a pozemku 152/10000, všetko v podiele 1. V obmedzujúcej poznámke bol uvedený exekučný príkaz súdnej exekútoriky R.. K. F. na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti EX 1521/2006 a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva.

Podľa vyjadrenia realitnej kancelárie VRK REAL PLUS-REALITY, s.r.o. z 9.5.2011 pre žalobcu trhovú hodnotu 3-izbového bytu na J. XX U. V. na prízemí bez balkóna v pôvodnom stave o výmere 74,58 m² na základe vývoja cien na trhu s nehnuteľnosťami bola v auguste 2008 72.000 eur a v auguste 2009 61.000 eur.

Podľa vyjadrenia realitnej kancelárie VRK REAL PLUS-REALITY, s.r.o. z 9.5.2011 pre žalobcu trhovú hodnotu 2-izbového bytu na V. XX U. V. W. X. T. bez balkóna v pôvodnom stave o výmere 57,02 m² na základe vývoja cien na trhu s nehnuteľnosťami bola v auguste 2008 68.000 eur, v auguste 2009 65.000 eur, v septembri 2010 60.000 eur a v apríli 2011 64.000 eur.

Podľa zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej medzi žalobcom a Y.. Y. K., F. Y. XX, Q. ako predávajúcimi a manželmi K.. E. V. E. Y.. R. V., F. L. XX, V., ako kupujúcimi zo dňa 14.8.2009 bol predaný byt č. 3 na J. XX U. V. za 61.400 eur. Podľa čiastočného výpisu zo 14.9.2009 z N. Č.. XXXXX vedenom Správou katastra Košice pre k.ú. Severné mesto sú E. V. E. Y.. R. V., spoluvlastníkom bytu č. 3 na J. XX

U. V. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a pozemku 681/10000, všetko v podiele 1/1.

Listom zo dňa 25.5.2009, podaným dňa 28.5.2009, žalobca žiadal súdnu exekútoru JUDr. K. F. o kompenzáciu vzniknutej finančnej straty, ktorá mu vznikla z dôvodu, že súdna exekútorka v exekučnom konaní č. EX 1521/2006 do 7 dní od zastavenia exekúcie neoznámila príslušnej správe katastra zrušenie exekučného záložného práva. V období od februára 2008 začali ceny nehnuteľností stúpať, preto žalobca (v exekučnom konaní povinný) exekúcie vyrovnal, aby jednu nehnuteľnosť predal a investoval finančné prostriedky do rekonštrukcie druhej nehnuteľnosti, no nemohol nehnuteľnosťami disponovať, nakoľko boli blokované. Od januára 2009 začali ceny bytov klesať, keď nehnuteľnosti boli odblokované, bol nútený ísť s cenou bytu dole až o 16.596,96 eur, stratu mu prípadní kupujúci ani Slovenská kancelária poisťovateľov nevráti, preto žiada o zaplatenie sumy 8.298,48 eur v lehote 15 dní od obdržania žiadosti, inak podá sťažnosť na Ministerstvo a komoru. Listom zo 17.6.2009 žalobca urgoval exekútoru o odpoveď.

Dňa 11.09.2009 bol zo strany žalobcu proti súdnej exekútorke podaný návrh na začatie konania (žaloby) - vo veci kompenzácie vzniknutej finančnej straty na základe exekučného konania č. EX 1521/2006 Exekútorským úradom W. Y. W. U., R.. K. F.. Na základe uvedeného návrhu začalo súdne konanie vedené Okresným súdom Košice I konanie vedené pod sp. zn.: 40C/408/2009. Predmetné konanie skončilo vydaním rozsudku, sp. zn.: 40C/408/2009-126 dňa 07.04.2011, ktorým síce Okresný súd Košice I návrh zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie. Taktiež uviedol, že žalobca bola podaná predčasne, žalobca podal žiadosť o kompenzáciu dňa 1.6.2009 na nepríslušnom orgáne - u súdnej exekútorke, ktorá bola povinná postúpiť žiadosť príslušnému orgánu, t.j. Ministerstvu spravodlivosti SR a až v prípade ak nároku žalobcu ministerstvo nevyhoví, môže sa žalobca domáhať náhrady škody na súde.

Dňa 6.9.2011 žalobca uzavrel ako predávajúci s K.. Y. M., F. W. M. XX, V., ako kupujúcim kúpnu zmluvu ohľadne bytu č. X W. V. XX U. V. za 50.000 eur. Na tunajšom súde sa vedie konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu pod sp. zn.: 37C/75/2012. Podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX je ako vlastník nehnuteľnosti 2-izbového bytu na Komenského ul. vedená R. F., F. Y. X, Y., pričom vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bol povolený na základe kúpnej zmluvy dňa 21.11.2011.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu listom z 25.5.2011 žiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, v ktorom žiadal o zaplatenie 18.500 eur. Podľa oznámenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 10.11.2011 o výsledku predbežného prerokovania nároku bola žiadosť žalobcu, ktorá mu bola doručená 3.6.2011, vyhodnotená ako neopodstatnená. Žalobca následne listom z 28.11.2011 žiadal o doplnenie oznámenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 10.11.2011 o výsledku predbežného prerokovania nároku, na čo ministerstvo odpovedalo listom zo 6.12.2011, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva isté pochybenie súdneho exekútora, keď požiadal o zrušenie exekučného záložného práva s oneskorením, avšak žiadateľ nepreukázal, že by mu práve týmto pochybením bola spôsobená škoda v uplatňovanej sume. Chýba aj príčinná súvislosť medzi nimi. Podľa lekárskej správy MUDr. Judity Sokolovej, psychiatra, UN L. Pasteura Košice, pracovisko Tr. SNP 1, Košice, z 2.7.2014 žalobca bol vedený od roku 2006 na psychiatrickej ambulancii pri 1. PK do roku 2012 s diagnostickým záverom: Panická porucha.

Žalobca v konaní vypovedal, že exekútorke F. mal zaplatiť okolo 20.000 Sk, čiže cca 700 eur s tým, že suma bola zaplatená v roku 2008. Exekútorka mu založila v tejto exekúcii oba byty a pritom v jednom som býval na Komenského - v dvojizbovom a druhý trojizbový s bratom dostal od mamy ešte za jej života. Keď mama zomrela, tak s bratom rozmýšľali, čo urobia s bytmi a on sa rozhodol, že predá oba. Tiež rozmýšľal, že ten dvojizbový byt vymení za jednoizbový, v ktorom bude bývať a tie peniaze použije na rekonštrukciu toho väčšieho. Podal inzeráty do večerníka a na bazoš na internete. Na to sa mu ozval pán L., že by mal záujem o ten byt na Podhradovej - trojizbový. Žalobca si zistil v realitnej kancelárii, aké sú ceny bytov a p. L. uviedol aká je trhovacia cena - 72.000 eur. O ho chcel hneď kúpiť. Vyžiadal si výpis z katastrálneho úradu a zistil, že nie je urobený výmaz. Tak volal do exekučnej kancelárie. Povedal pánovi L., že záložné právo ešte nie je vymazané, hoc dlh je už uhradený. Divne na neho pozeral, povedal, že sa ozve. Neozval sa. Žalobca sa mu ozval po dvoch mesiacoch, no p. L. mu povedal, že už nemá záujem. Potom sa žalobca rozhodol, že predá aj ten byt na Gerlachovskej, ale keď si vtedy vyžiadal výpis, zistil, že tam taktiež nebolo vymazané exekučné právo. Ten byt žalobca neskôr predal. Exekútorka zanedbala svoje povinnosti, pretože mala do 7 dní od vtedy, čo dlh zaplatil, oznámiť to katastru, avšak neurobila to tak. Zaťažila oba byty, čo mu spôsobovalo stres. Tiež nechápal, že dala odblokovať len jeden byt a až potom aj ďalší. Žalobca nepodal sťažnosť na exekútoru Slovenskej komore exekútorov. Napokon žalobca

ostal bývať v tom menšom byte. Obrátil sa na právniku, vyčíslili škodu vo výške 500.000 Sk a keďže exekútorka nereagovala na výzvy, podali žalobu. Sudkyňa vytkla súdnej exekútorke, že nepostúpila jeho výzvu Ministerstvu spravodlivosti SR. Na objasnenie, prečo žalobca uviedol, že chcel predať oba byty a podal inzeráty na predaj oboch a zároveň že chcel predať dvojizbový byt a výťažok z týchto peňazí použiť na rekonštrukciu druhého, k tomu žalobca uviedol, že keby sa prihlásil záujemca o ten byt trojizbový, tak by mu povedal, že má prostriedky na to, aby ho zrekonštruoval. Už si presne nepamätá, akým spôsobom to teda chcel uskutočniť. Bolo to pred rokmi. Brat na neho tlačil, že si chce kúpiť auto. Stres z exekúcie sa uňho prejavil tak, že čakal, že k nemu prídu so sťahovacím autom a že ho vysťahujú. Od roku 2004 je liečený na panickú poruchu, a teda nesmie sa vystavovať stresu. Nespál, mal úzkostné stavy, musel zvýšiť dávky Xeroxsatu, mal epileptický záchvat. Uvedené skutočnosti sa inak na rodinných vzťahoch neprejavili. Dlh hneď nevyplatil, nakoľko je súkromný veterinárny lekár (na živnosť od r. 1992) a častokrát musí čakať na peniaze od klientov aj šesť mesiacov. Požičať si nechcel, nechcel byť závislý na nikom. Keď sa naskytl druhý záujemca o byt na Podhradovej, boli celkom radi, že ho môžu predať za takú cenu, za akú ho predali, išlo o prízemný byt, kde bolo dosť chladno. Žalobca 13.2.2007 zaplatil 651,67 eur a zvyšnú sumu cca 50 eur až 17.6.2008, lebo nemal som finančné prostriedky. Vtedy mal príjem 600-700 eur. O kúpu bytu mal viacerých záujemcov, ale ostatní si len obzreli byt. Na byt sa bol pozrieť aj jeden z inej realitnej kancelárie a ponúkol mu do 48 hod. peniaze, ale keďže tam bolo to zaťaženie, tak z toho nič nebolo. Jeho data už nevie.

Zo svedeckej výpovede M. L. súd zistil, že koncom roku 2008 chcel kúpiť byt od žalobcu, ale nedošlo ku kúpe, lebo sa objavila exekúcia a on sa toho následne zľakol a od kúpy začiatkom roku 2009 odstúpil. Inzerát žalobcu bol aj na bazoši aj v Korzári. Predal svoj trojizbový byt a za tie isté peniaze vedel vtedy kúpiť byt na Podhradovej. Chcel ho pre svoju babku, chcela spálňu, obývačku a jednu hosťovskú izbu pre opatrovatelku, prízemie. Hľadali s mamou pre babku niekde na severe nejaký väčší byt, keďže mama býva na Tolstého na severe a mala by to blízko. Cena bola prakticky rovnaká, za akú vedel v tej dobe predať svoj trojizbový byt na Tereze, ktorý bol menší - cca 54 m². Byt predával za 2,1 milióna Sk a ponuka žalobcu bola v cene okolo 2,15 až 2,16 milióna Sk. Byt videl, urobil si aj fotky, ukázal mame a súhlasila. Chceli pristúpiť ku realizácii obchodu. Ale žalobca nemal list vlastníctva a oznámil mu, že byt je blokovaný, že je na ňom exekúcia, že to bude trvať minimálne dva mesiace. Svedok sa tej exekúcie zľakol, lebo vedel, že sú rôzne problémy s takými vecami, radil sa aj s exekútormi. Proste sa toho zľakol a odskočil od toho, na bližšie informácie sa žalobcu nepýtal, lebo v tej dobe ľudia prišli o byty, keď kúpili byt, kde bol problém s exekúciami. Keby aj tá exekúcia zanikla, bál by sa byt kúpiť, príslušného exekútora nekontaktoval. Byt bol v pôvodnom stave, boli tam parkety a plastové okná. Keďže majú stavebnú firmu, takže by si ho vedeli potom zrekonštruovať. Išlo hlavne o polohu, veľkosť a prízemie. Svedok svoj byt predal, no iný napokon nekúpil, lebo nič zaujímavé nenašli. Babka žije u mamy. K sume ceny bytu v čestnom prehlásení svedok uviedol, že uvádzal 2,2 milióna, lebo s poplatkami by to bolo toľko. On ho písal i podpísal, od pána K. sa pýtal na nejaké údaje.

Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení platnom do 31.12.2012, tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z

poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

Podľa § 9 ods. 1 a 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 cit. zákona ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona - ale v znení platnom od 1.1.2009 - výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 5 cit. zákona v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 25 ods. 1 cit. zákona ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom (OZ).

Podľa § 25 ods. 4 cit. zákona spory vzniknuté z právnych vzťahov upravených týmto zákonom rozhodujú súdy, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení platnom do 14.12.2009 (ďalej len Exekučný poriadok), exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (ďalej len "exekučná činnosť").

Podľa § 3 Exekučného poriadku exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydanom v exekučnom konaní.

Podľa § 54 ods. 2 Exekučného poriadku exekútor môže predvolať povinného a vyzvať ho na splnenie povinnosti, ktorú mu ukladá rozhodnutie, a na vyhlásenie o svojom majetku. Povinný musí odpovedať exekútorovi do jedného týždňa od doručenia výzvy. Ak túto povinnosť nesplní alebo ak v odpovedi uvedie úmyselne nepravdivé alebo neúplné údaje, môže mu súd na návrh exekútora uložiť poriadkovú pokutu. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie.

Podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-233>>); to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnutelnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľnosti a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

Podľa § 63 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, b) príkazaním pohľadávky, c) predajom hnutelých vecí, d) predajom cenných papierov, e) predajom nehnuteľností, f) predajom podniku, g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Podľa § 64 Exekučného poriadku spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 167 a 172).

Podľa § 65 Exekučného poriadku exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní aj niekoľkými spôsobmi.

Podľa § 167 ods. 1 Exekučného poriadku na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností sa zriadi exekučné záložné právo zexekvovaním nehnuteľnosti zápisom zriadenia exekučného záložného práva do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov. V katastri nehnuteľností sa zapíše, že nehnuteľnosť sa zexekvováva pre vymáhanú pohľadávku.

Podľa § 167 ods. 2 Exekučného poriadku exekučné záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností možno zriadiť len na návrh oprávneného.

Podľa § 167 ods. 3 Exekučného poriadku exekútor poverený vykonaním exekúcie je povinný do siedmich dní od zastavenia exekúcie oznámiť príslušnému okresnému úradu zrušenie exekučného záložného práva.

Podľa § 134 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu predajom nehnuteľnosti možno vykonať len vtedy, ak oprávnený s exekúciou predajom nehnuteľnosti označenej v upovedomení o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti (ďalej len "upovedomenie o začatí exekúcie") súhlasí a ak sa preukázalo, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného.

Podľa § 135 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor poverený vykonaním exekúcie a) upovedomí oprávneného i povinného o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti a označí nehnuteľnosť, ktorej sa exekúcia týka, b) oprávneného požiada o udelenie súhlasu podľa § 134 ods. 1, c) zakáže povinnému, aby nehnuteľnosť previedol na niekoho iného alebo aby ju zaťažil, d) uloží povinnému, aby do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie oznámil exekútorovi, či a kto má k nehnuteľnosti predkupné právo s poučením, že pri neoznámení zodpovedá za škodu tým spôsobenú.

Podľa § 137 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti) po uplynutí lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii alebo po tom, keď mu bolo doručené rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli (§ 50).

Podľa § 35 [ods. 3 Exekučného poriadku exekútor je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 15 dní od ukončenia exekučného konania, písomne oznámiť túto skutočnosť tretej osobe, ktorú požiadal o súčinnosť podľa § 34.

Podľa § 218a ods. 1 Exekučného poriadku fyzické osoby a právnické osoby (ďalej len "sťažovateľ") sa môžu obracať na ministerstvo a na komoru so sťažnosťami na činnosť komory a na činnosť exekútorov. Sťažnosti na činnosť komory vybavuje ministerstvo. Sťažnosti na činnosť exekútorov vybavuje komora. Sťažovateľ môže požiadať ministerstvo o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti komorou.

Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy SR pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, ku ktorej v zmysle žaloby malo dôjsť nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci upravuje ako lex specialis zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 tohto zákona za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci v zákonom stanovených prípadoch zodpovedá Slovenská republika. Orgánom, ktorý je v zodpovednostných vzťahoch oprávnený v mene štátu konať je podľa § 4 ods. 1 písm. a) cit. zákona Ministerstvo spravodlivosti SR. Nakoľko Ministerstvo spravodlivosti SR neuspokojilo nárok žalobcu na náhradu škody do šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (t.j. od 3.6.2011), mohol sa žalobca ako poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Žaloba bola podaná dňa 15.3.2012.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca neuhradil dlh veriteľovi Slovenská kancelária poisťovateľov priznaný platobným rozkazom tunajšieho súdu sp.zn. 18Ro/1147/2005 z 27.4.2005, v dôsledku čoho tento veriteľ ako oprávnený podal dňa 28.9.2006 návrh na začatie exekúcie na exekútorskom úrade R.. K. F., Š. XX, W. Y. W. U., na vymoženie sumy 12.047 Sk (399,89 eur) s 9% úrokom z omeškania ročne od 27.10.2004 do zaplatenia a trov predchádzajúceho konania 600 Sk (19,92

eur) a trov exekučného konania. Exekučné konanie sa viedlo pod sp.zn. EX 1521/2006 na základe poverenia tunajšieho súdu.

Dňa 30.11.2006 súdna exekútorica vydala Upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie EX 1521/2006 zriadením exekučného záložného práva a predajom nehnuteľností povinného zapísaných na N. Č.. XXXXX E. XXXXX, V..Ú.. L. Y., I. V. K. a dňa 1.12.2006 Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na uvedené nehnuteľnosti povinného a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom uvedených nehnuteľností, hoci až dňa 8.12.2006 jej bol doručený návrh oprávneného na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného podľa N. Č.. XXXXX E. XXXXX V..Ú.. L. Y., I. V. K. a súhlas oprávneného s predajom nehnuteľností povinného zo dňa 27.11.2006 a až následne obdržala odpovede Sociálnej poisťovne pobočka Košice-okolie /zo 4.12.2006), KDI (2.1.2007) ohľadne evidencie vozidiel žalobcu ako SZČO, Daňového úradu Košice I (2.1.2007), pričom dňa 14.12.2006 súdna exekútorica vydala Príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke EX 1521/2006 a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke EX 1521/2006 zo všetkých účtov povinného.

Tu súd poznamenáva, že zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného nie je možné považovať za spôsob vykonania exekúcie v pravom zmysle slova, a to z dvoch dôvodov: týmto úkonom exekútora sa nedosahuje výťažok na uspokojenie vymáhanej pohľadávky oprávneného (má len zabezpečovaciu funkciu) a Exekučný poriadok zriadenie exekučného záložného práva ako spôsob vykonania exekúcie ani neuvádza (taxatívny výpočet spôsobov vykonania exekúcie je uvedený v § 63 Ex. por.). V danom prípade sa nielen vyžaduje návrh oprávneného, ale exekútor je týmto návrhom viazaný. Touto činnosťou exekútora sa záložné právo nerealizuje, ale zriaďuje.

Avšak pokiaľ ide o vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností povinného a to 2-izbového bytu v jeho výlučnom vlastníctve a podielu vo výške 1 na 3-izbovom byte, to už je jeden zo spôsobov vykonania exekúcie. Exekúcia predajom nehnuteľností pozostáva z viacerých na seba nadväzujúcich úkonov exekučného súdu, exekútora a ostatných subjektov zúčastnených na tomto nútenom vymáhaní nárokov oprávnených. Podľa Exekučného poriadku sa cieľ tejto exekúcie dosahuje - po upovedomení o začatí exekúcie a po vydaní exekučného príkazu - vykonaním dražby, ktorej predchádza odhad exekvovaných nehnuteľností a exekúcia sa spravidla končí rozvrhovými úkonmi (rozvrhovým pojednávaním) exekútora. Tu súd poznamenáva, že skutočne sa postup súdnej exekútorice javí ako neprimeraný, ak najprv vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky nepoužila primeranejšie spôsoby vykonania exekúcie a to prikázaním pohľadávky z účtu v banke a predajom hnutelných vecí (podľa exekučného spisu sa o to ani nepokúsila a uspokojila sa s tým, že povinný nereagoval na jej výzvu na vyhlásenie o majetku), pričom spôsob vykonania exekúcie určuje exekútor (§ 64 EP). Návrhom oprávneného na spôsob vykonania exekúcie exekútor nie je viazaný. Na druhej strane súd musí poznamenať, že povinný sa mohol vyhnúť uvedenému spôsobu vykonania exekúcie, ak by si bol splnil svoju povinnosť podľa § 54 ods. 2 EP a odpovedal do 1 týždňa na výzvu exekútora na vyhlásenie o svojom majetku a taktiež zaplatením vymáhanej pohľadávky. Taktiež mohol podať návrh na čiastočné zastavenie exekúcie - na zastavenie vykonávania určitého spôsobu exekúcie resp.

zastavenie exekúcie vo vzťahu k zriadenému exekučnému záložnému právu.

Na základe vykonania exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke SLSP poukázala z účtu povinného dňa 8.2.2007 sumu 19.631,90 Sk (651,66 eur), ktorá bola dňa 13.2.2007 pripísaná na účet exekútorskeho úradu. Súdna exekútorica listom zo 16.2.2007, vyzvala žalobcu na doplatenie pohľadávky v sume 1.105,- Sk, urgovala ho listom z 26.4.2007, listom z 10.3.2008 ho znova vyzvala na zaplatenie už zvýšenej sumy 1.756,- Sk a urgovala listom z 10.4.2008. Až dňa 17.6.2008 bola na účet exekútorskeho úradu doplatená suma 1.776,- Sk (58,95 eur), teda exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. Podľa § 167 ods. 3 EP mala exekútorica do siedmich dní, teda do 24.6.2008, oznámiť príslušnému katastrálnemu úradu zrušenie exekučného záložného práva a podľa § 35 ods. 3 EP bez zbytočného odkladu, najneskôr do 15 dní od ukončenia exekučného konania, písomne oznámiť túto skutočnosť tretej osobe, ktorú požiadala o súčinnosť podľa § 34. Listami z 23.6.2008 bolo zaslané SLSP a.s. a Dopravnému inšpektorátu KR PZ Košice oznámenie, že exekučné konanie sp.zn. EX 1521/2006 bolo ukončené.

Z výpovede žalobcu aj svedka mal súd za preukázané, že žalobca sa s bratom pokúšali v druhej polovici r. 2008 o predaj 3-izbového bytu č. 3 W. J. XX U. V. zapísaného na N. Č.. XXXXX vedenom Správou katastra Košice pre k.ú. Severné mesto a na inzerát v novinách Korzár zo dňa 19.12.2008 sa im koncom roka 2008 ozval p. L., ktorý bol ochotný byt kúpiť za cca 72.000 eur. Následne zistili, že na LV je stále obmedzujúca poznámka, že na podiel 1 je uvedený exekučný príkaz súdnej exekútorice R.. K. F. na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti EX 1521/2006 a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva. Z uvedeného dôvodu k uzavretiu kúpnej zmluvy nedošlo.

Súdna exekútorka až listom zo dňa 28.11.2008, t.j. po vyše 5 mesiacoch, oznámila zrušenie exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti a exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zriadením záložného práva na nehnuteľnosť a požiadala Katastrálny úrad Košice, Správu katastra nehnuteľností, o výmaz z listu vlastníctva č. XXXXX V..Ú.. L. Y., ktorý bol príslušnému katastru podľa doručky doručený dňa 3.12.2008. A pokiaľ ide o list vlastníctva č. XXXXX V..Ú.. L. Y. tak urobila až listom zo dňa 4.3.2009, t.j. po vyše 8 mesiacoch. Správe katastra bol doručený až 6.3.2009. Za oneskorené zaslanie žiadosti o výmaz z N. Č.. XXXXX sa súdna exekútorka povinnému listom zo dňa 4.3.2009 ospravedlnila.

Žalobca v konaní poukazoval na skutočnosť, že v čase, kedy chcel ako vlastník využiť svoje dispozičné právo a predať predmetné nehnuteľnosti, nemohol nimi disponovať pre nesprávny úradný postup súdnej exekútorky, keď včas neoznámila zrušenie exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti a exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zriadením záložného práva na nehnuteľnosť. Do času, kým tak učinila, klesla trhovú hodnotu nehnuteľností. Žalobcovi tak mala podľa jeho tvrdení vzniknúť škoda vo forme ušlého zisku, ako aj skutočnej škody vo vzťahu k nehnuteľnosti evidovanej na N. Č.. XXXXX vo výške rozdielu trhových hodnôt jeho podielu na nehnuteľnosti v roku 2008 a v roku 2009, kedy dňa 14.8.2009 žalobca uvedenú nehnuteľnosť s bratom predal za 61.400 eur, teda rozdiel v hodnote jeho podielu činí 5.300 eur. Podľa vyjadrenia realitnej kancelárie VRK REAL PLUS-REALITY, s.r.o. z 9.5.2011 trhovú hodnotu 3-izbového bytu na J. XX U. V. bola v auguste 2008 72.000 eur a v auguste 2009 61.000 eur a trhovú hodnotu 2-izbového bytu na V. XX U. V. bola v auguste 2008 68.000 eur, v auguste 2009 65.000 eur, v septembri 2010 60.000 eur a v apríli 2011 64.000 eur. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť evidovanú na N. Č.. XXXXX žalobca vyčíslil škodu vo výške 3.000 eur ako rozdiel medzi trhovými hodnotami nehnuteľnosti v auguste 2008 a auguste 2009. K platnému predaju uvedenej nehnuteľnosti podľa žalobcu doposiaľ nedošlo (na tunajšom súde sa vedie konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu pod sp. zn. 37C/75/2012; dňa 6.9.2011 žalobca uzavrel s K.. Y. M., kúpnu zmluvu ohľadne uvedenej nehnuteľnosti, kúpna cena bola dojednaná vo výške 50.000 eur avšak túto žalobca doposiaľ neobdržal, preto žalobca nepovažuje obsah danej kúpnej zmluvy za rozhodný pre určenie výšky tohto konaní uplatňovaného). Taktiež poukazoval na porušenie zásady proporcionality, ak súdna exekútorka zablokovala nehnuteľnosti žalobcu ako povinného v hodnote 104.000 eur a začala výkon exekúcie na uvedený majetok za účelom vymoženia dlhu v nominálnej hodnote 710,60 eur a taktiež na porušenie zákonnej povinnosti exekútorky, keď nepostúpila žiadosť žalobcu o kompenzáciu vzniknutej finančnej straty z 25.5.2009 príslušnému orgánu v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je nesprávny úradný postup, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon nedefinuje "nesprávny úradný postup", z obsahu tohto pojmu ale vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho-ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti, pokiaľ tieto úkony samé o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, pokiaľ sa bezprostredne v jeho obsahu neodrazili. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však samotné vydanie rozhodnutia), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote, či iné vady v spôsobe vedenia konania.

Ako už súd vyššie konštatoval, dospel k záveru, že postupom súdnej exekútorky, keď skutočne došlo k porušeniu zásady primeranosti (princípu proporcionality), ak s prihliadnutím na výšku vymáhanej pohľadávky 399,89 eur s prísl. nepoužila primeranejšie spôsoby vykonania exekúcie a to prikázaním pohľadávky z účtu v banke a predajom hnutelných vecí namiesto vydania exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností v hodnote cca 104.000 eur. Táto zásada predovšetkým znamená primeraný vzťah medzi cieľom sledovaným štátom a použitými prostriedkami. V danom prípade bol cieľom vymôcť dlh o výške 399,89 eur s prísl. eur a použitým prostriedkom bolo žalobcovi zamedzené disponovať svojimi dvoma bytmi v trhovej hodnote cca 104.000 eur, čo znamená veľký nepomer. Exekútor pri výkone rozhodnutí a vymáhaní povinnosti od povinného, ktorú ten dobrovoľne

neplnil, nemôže za účelom ochrany práv oprávneného poškodzovať iné práva povinného/poškodeného nad mieru prípustnú zásadou proporcionality, v súlade s ktorou je súdny exekútor povinný postupovať podľa ustanovenia § 61b Exekučného poriadku (vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie, teda nie predajom nehnuteľnosti, ak povinný má dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného). Súdna exekútorka tiež nesprávne postupovala pri výkone úradnej činnosti, ak v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. nepostúpila žiadosť žalobcu o kompenzáciu vzniknutej finančnej straty z 25.5.2009 Ministerstvu spravodlivosti SR. A napokon súdna exekútorka pochybila, keď v rozpore s ust. § 167 ods. 3 a § 35 ods. 3 EP neoznámila do siedmich dní, teda do 24.6.2008, príslušnému katastrálnemu úradu zrušenie exekučného záložného práva a do 15 dní od ukončenia exekučného konania, teda do 2.7.2008 písomne neoznámila katastrálnemu úradu zrušenie exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností. Ustanovenie § 167 ods. 3 bráni tomu, aby vlastnícke právo povinného bolo po neprimeranú dobu obmedzované exekučným záložným právom, ak došlo k zastaveniu exekúcie (čl. 20 ods. 4 ústavy). Zodpovednosť štátu je v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci objektívna, teda bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.).

Zákon bližšie nedefinuje pojem škody, ani neupravuje rozsah jej náhrady, preto treba aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy (§ 442 Občianskeho zákonníka) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá a) nastala v majetkovej sfére poškodeného, b) je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a c) je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Skutočnou škodou môže byť aj ujma, spočívajúca v poskytnutí finančných prostriedkov na úkony štátneho orgánu alebo na úhradu trov konania pred ním, ktoré sa v dôsledku jeho nesprávneho postupu ukázali ako zbytočne vynaložené. Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné dôvodne očakávať s prihliadnutím na pravidelný beh vecí a všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti - v prejednávanej veci v dôsledku nesprávneho úradného postupu.

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda. Z hľadiska príčinnej súvislosti v danom prípade bolo preto významné, či nesprávny úradný postup súdnej exekútorky bol podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody - stratou na cene nehnuteľností. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach; vyriešenie tejto otázky preto nemožno uložiť znalcom. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal vznik škody - zmenšenie majetkového stavu žalobcu oproti stavu pred škodnou udalosťou v dôsledku konania súdnej exekútorky. V konaní bolo preukázané, že žalobca začiatkom januára našiel kupcu na byt zapísaný na N. Č.. XXXXX U. V.Ú.. L. Y. za cenu 72.000 eur, no po tom, čo sa nádejný kupca dozvedel, že na nehnuteľnosti je zapísané exekučné záložné právo, k uzavretiu zmluvy nepristúpil, čím došlo k zmareniu možnosti žalobcu získať sumu 72.000 eur. V majetku žalobcu však zostala nehnuteľnosť v hodnote 72.000 eur, teda k zmenšeniu jeho majetkového stavu nedošlo. Už vo februári 2009, teda po uplynutí 60 dní na výmaz obmedzujúcej poznámky z katastra nehnuteľností, žalobca mohol voľne disponovať s predmetnou nehnuteľnosťou a predáť ju za ešte stále výhodnú sumu, keďže ako sám uviedol, ceny nehnuteľností začali klesať začiatkom roku 2009. Skutočnosť, že záujemca o danú kúpu - p. L. - byť vo februári nekúpil bola tá skutočnosť, že sa dozvedel, že na liste vlastníctva predmetnej nehnuteľnosti bolo vyznačené exekučné záložné právo a ako uviedol vo svojej výpovedi, ani v prípade, že by došlo k jeho výmazu, už by nehnuteľnosť nekúpil, lebo by sa obával komplikácií. Tu treba poznamenať, že skutočnosť, že na predmetnú nehnuteľnosť bolo zriadené exekučné záložné právo, nezavinil súdny exekútor, ale k nemu došlo v dôsledku neuhradenia dlhu žalobcom a následného návrhu oprávneného, ktorým je exekútor viazaný.

Navyše žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že sa v období od 18.8.2008 (kedy by pri správnom postupe exekútorky bolo vymazané exekučné záložné právo a príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti) do 5.5.2009 (kedy zrejme k výmazu došlo) pokúšal predáť aj svoj 2-izbový byt na Komenského ulici, ani že mal reálneho záujemcu o jeho kúpu za v cenu 68.000 eur, pričom

súd poukazuje na fakt, že v uvedenom byte žalobca býval a že v svojej žiadosti o kompenzáciu vzniknutej finančnej straty z 25.5.2009 spomínal predaj len jednej nehnuteľnosti za účelom získania finančných prostriedkov na rekonštrukciu druhej. Jeho tvrdenia o zmenšení stavu majetku k novembru 2009 sú len hypotetické, navyše k zníženiu trhovej hodnoty nehnuteľností nedošlo v priamej príčinnej súvislosti s konaním exekútorky, ale v súvislosti s hospodárskou krízou. Na dôvazok žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že bol nejako nútený práve v danom období nehnuteľnosti predať, ani neuviedol a nepreukázal žiaden iný následok toho, že k predaju nehnuteľností (a získania predpokladanej kúpnej ceny) nedošlo, keď vo vlastníctve mu ostali predmetné nehnuteľnosti.

Vzhľadom na uvedené súd nemá za preukázané základné predpoklady pre priznanie nároku na náhradu majetkovej škody vyplývajúceho zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to existenciu škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Žalobca si však v konaní uplatnil aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená vyššie uvedeným nesprávnym úradným postupom exekútorky.

Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v ust. § 17 ods. 2, v znení účinnom do 31.12.2008 priznáva poškodeným, ktorým vznikla ujma nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, právo na úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu a jednak že nie je možné túto vzniknutú ujmu uspokojiť inak, čo môže byť napr. formou verejného ospravedlnenia, uverejnením rozsudku, znením jeho odôvodnenia a pod. Vznik objektívnej zodpovednosti štátu za vznik nemajetkovej ujmy tiež predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi vydaním nezákonného rozhodnutia či nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, než majetkovej sféry poškodeného a môže tak predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a pod. Zákon pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy výslovne nestanovuje žiadne kritériá, a tým ponecháva na voľnú úvahu súdu, aby s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu sám vymedzil skutočnosti významné pre určenie výšky náhrady. Aby však úvahy súdu o výške nemajetkovej ujmy neboli ponechané na ľubovôľu súdu, musia byť založené na konkrétnych a preskúmateľných hľadiskách, ktoré musia vychádzať zo skutkového stavu na základe dokazovania vykonaného na zisťovanie konkrétnych následkov v jednotlivých oblastiach spoločenského života dotknutej osoby. V tejto súvislosti možno vo všeobecnosti konštatovať, že určujúcim vodítkom pre stanovenie výšky nemajetkovej ujmy by mala byť jej primeranosť. Až zmena právnej úpravy zákonom č. 517/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2009 vymedzila demonštratívnym výpočtom v ust. § 17 ods. 3 okruh skutočností, na ktoré je potrebné pri určení výšky peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadnuť a v ust. § 17 ods. 4 dokonca stanovila spodnú hranicu výšky nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami o zatknutí, zadržaní alebo inom pozbavení osobnej slobody, o treste, ochrannom opatrení a o väzbe.

Podľa názoru súdu, primerané použitie kritérií analogicky podľa § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, na posúdenie vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a jej výšky v súvislosti s nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008, nie je, pri absencii výslovnej právnej úpravy platnej do 31.12.2008, v zjavnom rozpore s účelom inštitútu peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá má kompenzovať ujmu vzniknutú na právach poškodeného v dôsledku nesprávneho úradného postupu, nakoľko zákonné kritériá uplatňované v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv sú porovnateľné s tými kritériami, ktoré následne priniesla právna úprava účinná od 1.1.2009 zákonom č. 517/2008 Z.z. Absencia takejto výslovnej právnej úpravy do 31.12.2008 však neznamená, že nárok na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy možno dovodiť už zo samotnej existencie nesprávneho úradného postupu, bez zreteľa na následky dopadu vzniknutej ujmy na jednotlivé stránky života dotknutej osoby. Ujma na právach môže byť zapríčinená najmä znemožnením ich výkonu.

Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci nepochybne znamená sám o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu, to však ale poškodeného nezbavuje povinnosti preukázať, v prípade uplatňovania jej peňažnej náhrady, vznik tejto nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života, ako aj to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy. Hoci aj v dôsledku neprimeraného exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti možno ujmu spočívajúcu v neistote poškodeného ohľadne predaja nehnuteľnosti predpokladať, je ale už predmetom ďalšieho dokazovania posudzovanie, či ide o ujmu nepatrnú alebo značnú, kedy je na poškodenom,

aby svoje tvrdenia o existencii takých relevantných skutočností, ktoré umocňujú hĺbku zásahu alebo významne ovplyvňujú jeho životnú situáciu, v konaní hodnoverne preukázal. Pri posudzovaní intenzity zásahu je za určujúce hľadisko potrebné považovať charakter konania, v ktorom ujma vznikla, keďže ujma vzniknutá v ne/sporovom konaní môže byť iná, ako ujma vzniknutá v exekučnom konaní a rovnako treba rozlišovať medzi konaním civilným, trestným či správnym a napokon treba vziať osobitne na zreteľ aj predmet konania z hľadiska jeho významu pre účastníka konania (trestné konanie, konanie starostlivosti o maloletých, o osobnom stave, pracovnoprávne spory, konania týkajúce sa života a zdravia) a ochrany akých práv či právom chránených záujmov sa v ňom dovoľáva, s prihliadnutím aj na jeho osobné pomery či iné konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu (vysoký vek, zdravotný stav a pod.); zvýšený význam predmetu konania pre osobu poškodeného musí táto osoba v konaní spoľahlivo doložiť.

Nesprávny úradný postup exekútorky nemožno považovať bez ďalšieho, za konanie v dôsledku, ktorého by žalobcovi prináležal nárok na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, preto súd zameral svoje dokazovanie na zisťovanie, či v dôsledku tohto postupu došlo k negatívnym následkom v súkromnom živote žalobcu a jeho spoločenskom uplatnení. Žalobca v konaní dostatočne spoľahlivo nepreukázal dôvodnosť výšky uplatnenej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy, keď náležite nepreukázal rozsah nepriaznivých následkov, ktoré mu mali, v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekútorky vzniknúť a jeho všeobecné tvrdenia v tomto smere tak zostali v konaní dôkazne vo väčšej časti nepodložené. Žalobca najmä vôbec nepreukázal rozsah nepriaznivých následkov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s nepostúpením jeho žiadosti o kompenzáciu vzniknutej finančnej straty z 25.5.2009 exekútorom Ministerstvu spravodlivosti SR. Pokiaľ ide o porušenie zásady primeranosti exekútorom, tým že vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky exekútor nepoužila primeranejšie spôsoby vykonania exekúcie namiesto vydania exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností, v dôsledku čoho sa mal zhoršiť zdravotný stav žalobcu, tým aj jeho vzťahy a žalobca nemohol plnohodnotne interaktovať s tretími osobami v súvislosti s uzatváraním kúpnych zmlúv, čím malo dôjsť k zásahu do práva na súkromný a rodinný život i práva vlastníť majetok. V konaní mal súd za preukázané že od roku 2006 bol žalobca vedený na psychiatrickej ambulancii do roku 2012 s diagnostickým záverom: Panická porucha. Súd prihliadol na charakter exekučného konania a na následky, ktoré v ňom môže privodiť predaj nehnuteľností i zdravotný stav žalobcu a uveril žalobcovi, že v dôsledku uvedeného postupu žil v obave o svoj majetok, v obave z vystaňovania a že sa mu tým dočasne zhoršil zdravotný stav (nespal, mal úzkostné stavy, musel zvýšiť dávky Xeroxsatu, mal epileptický záchvat). Súd však pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliadol aj na skutočnosť, že žalobca sa mohol tejto obave vyhnúť uhradením vymáhaného dlhu, tiež mohol podať návrh na čiastočné zastavenie exekúcie (na zastavenie vykonávania určitého spôsobu exekúcie resp. zastavenie exekúcie vo vzťahu k zriadenému exekučnému záložnému právu). Súd konštatuje, že je pravdepodobné, že uvedené problémy žalobcu s nervozitou sa mohli prejavíť aj v rovine jeho súkromných vzťahov a že žalobca bol nepochybne obmedzený v možnosti predat' predmetné nehnuteľnosti, avšak žalobca vznik nemajetkovej ujmy a jej závažnosť (konkrétne následky) v týchto oblastiach života ako aj to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy, dostatočne hodnoverne nepreukázal. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že uvedené skutočnosti sa inak (okrem zdravotných následkov) na rodinných vzťahoch neprejavili. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup exekútorky spočívajúci v tom, že včas - u 1 nehnuteľnosti po dobu cca 5 mesiacov a u 2. po dobu cca 8 mesiacov - neoznámila príslušnému katastrálnemu úradu zrušenie exekučného záložného práva a zrušenie exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností, t.j. nepožiadala o výmaz poznámky obmedzujúcej nakladanie s predmetnou nehnuteľnosťou, tu súd konštatuje, že blokovanie oboch nehnuteľností žalobcu sa iste dotklo jeho súkromného života, v tom, že jeho ústavne garantované vlastnícke právo bolo obmedzené, pokiaľ ide o oprávnenie s vecou nakladať (ius disponendi), teda oprávnenie vlastníka určovať ďalší právny osud veci (konkrétne predat') podľa svojich predstáv v čase kedy ceny nehnuteľností na trhu kulminovali a že nemohol v januári 2009 uzavrieť kúpnopredajnú zmluvu s p. Stankom (čo však neznamená, že k uzavretiu kúpnej zmluvy nemohlo dôjsť vo februári), avšak ani tu žalobca spoľahlivo nepreukázal existenciu ďalších relevantných skutočností, ktoré umocnili hĺbku zásahu alebo významne ovplyvnili jeho životnú situáciu a ktoré by odôvodňovali priznanie nemajetkovej ujmy v celej uplatnenej výške.

Súd v danom prípade dospel k záveru, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na takto spôsobenú nemajetkovú ujmu, ktorú nemožno uspokojiť inak, a priznal žalobcovi primeranú náhradu nemajetkovej ujmy (spravodlivé finančné zadostučinenie) v peniazoch. Jej výšku určil s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho správanie sa, závažnosť

vznikutej ujmy, na okolnosti, za ktorých k nej došlo i závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.300 eur.

Nakoľko nemajetkovú ujmu si žalobca voči žalovanému uplatnil až v žiadosti z 25.5.2011, ktorá bola Ministerstvu spravodlivosti doručená 3.6.2011, až nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania s jej zaplatením. Základná sadzba ECK k 4.6.2011 bola vo výške 1,5 %, čo po navýšení o 8 percentuálnych bodov predstavuje 9,5%, preto súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 9% (ako žiadal žalobca, keďže podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd nemôže prekročiť návrh) zo sumy 1.300 eur od 4.6.2011 do zaplatenia a v zvyšnej časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov ani vedľajších účastníkov nemá právo na ich náhradu, keďže žalobca nebol úspešný v časti konania o náhradu škody, iba v časti o náhradu nemajetkovej ujmy, kde jej výška závisela od úvahy súdu.

Podľa § 148 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v znení neskorších predpisov štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Aj pre rozhodovanie o náhrade trov štátu v zmysle § 148 O.s.p. v zásade platia tie kritéria ako pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov. Rozhodujúci je výsledok vo veci samej, to znamená, že trovy štátu by v zásade mal nahradiť neúspešný účastník konania. Trovy štátu pozostávajú zo sumy 24 eur, ktorá bola priznaná Slovenskej sporiteľni a.s. na náhradu vecných nákladov za poskytnutie informácie a ktorá bola predbežne vyplatená zo štátnych prostriedkov. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal oboch účastníkov k náhrade trov štátu každého v polovici, t.j. po 12 eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, možno navrhnúť súdny výkon rozhodnutia alebo exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.